

รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น โรงพยาบาลสนามชัยเขต
อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

โดย

นายพงศกร นิยมรัตน์

นายแพทย์ปฏิบัติการ

พ.ศ.2561

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

โรงพยาบาลสนามชัยเขต อำเภอสนาบชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ผู้วิจัย นายแพทย์พงศกร นิยมรัตน์ นายแพทย์ปฏิบัติการ

สถาบันฝึกอบรม โรงพยาบาลพุทธโสธรจังหวัดฉะเชิงเทรา

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศิริลักษณ์ ผ่องจิตศิริ

บทนำ สถิติของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ในหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีมากถึงร้อยละ 14.70 มากกว่าเกณฑ์มาตรฐานขององค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ที่จะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ซึ่งถือว่าเกินมาตรฐานและนับเป็นปัญหาทางสาธารณสุขของไทยที่สำคัญยิ่ง

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนาบชัยเขตและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนาบชัยเขต

วิธีการศึกษา เป็นเป็นการวิจัยโดยการสังเกตเชิงพรรณนา(cross-sectional descriptive study)

กลุ่มตัวอย่างคือ หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นสัญชาติไทยที่มาฝากครรภ์และคลอด ณ โรงพยาบาลสนามชัย

เขต ช่วงเดือนกรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 130 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูล ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัย หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนาบชัยเขต มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=2.44$, S.D. 1.00) โดยพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงมากที่สุด คือ การอยู่ร่วมกับเพศตรงข้ามตามลำพัง($\bar{X}=2.58$, S.D. 0.98) รองลงมาคือ การจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงฐูสาว ($\bar{X}=1.86$, S.D. 0.81) และการแต่งกายที่ล่อแหลม ($\bar{X}=1.80$, S.D. 0.87) ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านระดับการศึกษา สถานภาพสมรสบิดามารดา ที่พักอาศัยและอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยทางจิตวิทยาของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุที่มีแฟนครั้งแรก ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ สาเหตุของการตั้งครรภ์และการสื่อสารเรื่องเพศ ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

Title: Factors Related to Sexual Risk Behaviors Among Teenage Pregnancy in

Sanamchaikate Hospital, Sanamchaikate District, Chachoengsao Province.

Researcher: Pongsakorn Niyomrat, MD

Institute : Department of Family Medicine, Budhasothon hospital, Chachoengsao

Advisors: Siriluk Pongchitsiri, MD

Background Data from Department of Health, Ministry of Public Health revealed that Thai's teenage pregnancy was 14.7 percent which higher than standard of WHO (< 10 percent).

Objectives : To study sexual risk behaviors and determine factors related to sexual risk behaviors among teenage pregnancy in Sanamchaikate hospital.

Methods : This study was a cross-sectional descriptive study. The research sample consisted of 130 teenage pregnancy during July 2017 – January 2018, obtained by purposive sampling. The research instrument was a sexual risk behaviors questionnaire. Data were analyzed by using the percentage, mean, and standard deviation and chi-square.

Results : Sexual risk behaviors of teenage pregnancy in Sanamchaikate Hospital were at the high level ($\bar{X} = 2.44$, S.D. 1.00), three most of sexual risk behaviors were living alone with opposite sex ($\bar{X} = 2.58$, S.D. 0.98), touching between opposite sex ($\bar{X} = 1.86$, S.D. 0.81) and clothing precarious ($\bar{X} = 1.80$, S.D. 0.87). Personal factors included level of education, parent's married status, home and age of first intercourse were related to sexual risk behaviors with a significance at 0.05 level. ; psychological factors such as age with the first boyfriend, preparedness to pregnant, cause of this pregnancy and communication regarding sexual behaviors in family were related to sexual risk behaviors with a significance at 0.05 level. ; knowledge of sexual instruction were not related to sexual risk behaviors.

Keywords: sexual risk behaviors, teenage pregnancy

คำนำ

ปัญหาหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นถือเป็นปัญหาที่สำคัญอันดับต้นๆของประเทศไทย ที่ต้อง
เข้าใจถึงปัญหาเพราะวัยรุ่นคืออนาคตของชาติที่จะคอยขับเคลื่อนประเทศชาติโดยรวม ทำให้เกิด
การวิจัยนี้ขึ้นมาเพื่อเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

นายแพทย์พงศกร นิยมรัตน์
แพทย์ปฏิบัติงานชั้นปีที่ 3 สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตลอดเวลา

ขอขอบคุณอาจารย์ศิริลักษณ์ ผ่องจิตสิริอาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำ ให้การสนับสนุนดูแลช่วยเหลือและติดตามผลอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

ขอขอบคุณนายแพทย์สมคิด วิระเทพสุภรณ์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสนามชัยเขตที่สนับสนุนให้การวิจัยนี้เกิดขึ้น

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสนามชัยเขต ห้องฝากครรภ์ ตึกหลังคลอดที่ช่วยกันเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยนี้

นายแพทย์พงศกร นิยมรัตน์
แพทย์ปฏิบัติงานชั้นปีที่ 3 สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
คำนำ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
รายการตารางประกอบ	ช
รายการภาพประกอบ	ฅ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2.คำถามของการวิจัย	4
3.วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
4. กรอบแนวคิดการวิจัย	5
5. สมมติฐานการวิจัย	6
6. ขอบเขตของการวิจัย.....	6
7.วิธีการวิจัย.....	7
8. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัย.....	8
บทที่ 2	9
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
1. วิจารณ์	10
2.พัฒนาการของวิจารณ์	11
3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์.....	12
4. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น	14

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3	20
วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
1. รูปแบบการวิจัย	20
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
3.เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
4.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
5.การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
6.การวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 4	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไป.....	26
ตอนที่2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาดังนี้.....	30
ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ ดังนี้	33
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น	35
อำเภอสนามชัยเขต ดังนี้	35
ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอ สนามชัยเขต	40
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	101
1. สรุปผล	101
2. อภิปรายผล	103
3. ข้อเสนอแนะ.....	110
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	115

รายการตารางประกอบ

เนื้อหา	หน้า
ตารางที่ 2.1 ขอบเขตของการเป็นวัยรุ่น.....	10
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	27-30
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละปัจจัยทางจิตวิทยา.....	31-32
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ที่มีความรู้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ	33
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของคะแนนตอบแบบสอบถามรายข้อ.....	34
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์.....	36-39
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์.....	40
ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ.....	41
ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเที่ยวสถานบันเทิง.....	42
ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ.....	42
ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการจะต้องสัมผัสเชิงผู้ชาย.....	43
ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง.....	44
ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการแต่งกาย.....	44
ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ.....	45

ตารางที่ 4.88 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์ วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงสุภาพ.....	96
ตารางที่ 4.89 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์ วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง.....	97
ตารางที่ 4.90 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์ วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม.....	97
ตารางที่ 4.91 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ.....	98
ตารางที่ 4.92 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง.....	98
ตารางที่ 4.93 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ.....	99
ตารางที่ 4.94 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงสุภาพ.....	99
ตารางที่ 4.95 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง.....	100
ตารางที่ 4.96 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม.....	100

รายการภาพประกอบ

เนื้อหา	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาของวัยรุ่นอันดับต้น ๆ ที่สังคมไม่อาจปฏิเสธได้ คือปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยเฉพาะการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นถือเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเมื่อเกิดความไม่พร้อมส่งผลให้มีการยุติการตั้งครรภ์เป็นการทำลายชีวิตทารก อีกทั้งการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีภาวะแทรกซ้อนสูงกว่าในวัยผู้ใหญ่ ส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิตทั้งของวัยรุ่นเองและครอบครัว จากการศึกษาอุบัติการณ์การตั้งครรภ์และคลอดบุตรของวัยรุ่นช่วงอายุ 15-19 ปี ของ CDC (Centers of Disease Control and Prevention) ในปี 2551 พบว่าอุบัติการณ์การตั้งครรภ์และคลอดบุตรของวัยรุ่นช่วงอายุ 15-19 ปี ในสหรัฐอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 41.5 ต่อสตรีตั้งครรภ์ 1,000 ราย⁽¹⁾ สำหรับในประเทศไทยจากรายงานของกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2546-2550 พบว่าอุบัติการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ช่วงอายุ 15-19 ปี ต่อสตรีตั้งครรภ์ 1,000 ราย เพิ่มขึ้นจาก 127 รายในปี 2546 เป็น 146 รายในปี 2550⁽²⁾ และจากสถิติของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ในหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีมากถึงร้อยละ 14.70 มากกว่าเกณฑ์มาตรฐานขององค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ที่จะต้องไม่เกินร้อยละ 10⁽³⁾ ซึ่งถือว่าเกินมาตรฐานและนับเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญยิ่ง ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมีสมมติฐานทั้งทางด้านครอบครัว อารมณ์ สังคม พัฒนาการ รวมถึงเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบัน การหลั่งไหลของวัฒนธรรมข้ามชาติจากการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยไร้พรมแดนและสังคมสื่อสารออนไลน์ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถ่ายทอดวัฒนธรรมกันอย่างมากมาย โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ถ้าใช้ในการเรียนรู้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตแต่ในทางกลับกันถ้าวัยรุ่นเหล่านั้นนำไปใช้ในทางที่ผิด เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในการดูสื่อลามกต่าง ๆ ก็จะทำให้ได้รับผลกระทบในทางลบอย่างเต็มที่ เกิดปัญหาตามมามากมาย และวัยรุ่นไทยเองก็ได้รับคำนิยมและทัศนคติเหล่านี้มาเช่นกัน โดยเฉพาะคำนิยมและทัศนคติเรื่องเพศ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหนุ่มสาวถือเป็นเรื่องปกติ หรือแม้แต่การแสดงความรักกันอย่างเปิดเผย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการแนะนำที่เหมาะสมจะนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ มากมาย สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นล้วนแต่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นทั้งสิ้น ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ มีปัจจัย

หลายอย่าง ได้แก่ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มสุราของมีนเมา การเที่ยวสถานบันเทิง การเปิดรับสื่อในการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจะต้องสัมผัสในเชิงชู้สาว การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง และการแต่งกายล่อแหลม พฤติกรรมเหล่านี้รวมเรียกว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และเกิดการตั้งครรภ์ตามมา ในปัจจุบันพบว่าปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น มีการแพร่ระบาดในกลุ่มเด็กวัยรุ่นและเยาวชนอย่างรวดเร็ว จากการศึกษาวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้นจากเดิมอายุ 18 – 19 ปี เป็น 15 – 16 ปี และมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์สูงขึ้น⁽⁴⁾ พบว่าในปี 2559 อายุเฉลี่ยของวัยรุ่นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในเพศชายอายุเฉลี่ย 15.1 ปี และในเพศหญิง 15.4 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียนประมาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือระดับปวช.ปีที่ 2⁽⁵⁾ และพบว่าปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเกิดจากตัววัยรุ่นเองที่มีทัศนคติและค่านิยมที่ผิดทำให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการที่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการการเป็นอิสระ ความอยากรู้อยากลอง โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งการแสวงหาความรู้สามารถหาได้จากสื่อทั่วไป ทั้งอินเทอร์เน็ต นิตยสาร โทรทัศน์ และสื่อที่ออกมาในแนวทางช่วยคุณาามรณ์ ดังนั้นการให้ความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมจะส่งผลให้วัยรุ่นเลือกที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากปัจจัยด้านสรีระวิทยาแล้ว การสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนในด้านการครอบครัวยังมีส่วนสำคัญยิ่ง พบว่าปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงลักษณะครอบครัวจากครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยว หรือครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว บางครั้งเป็นลักษณะครอบครัวที่พ่อแม่ฝากบุตรไว้กับผู้สูงอายุ เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจ จากการเปลี่ยนแปลงนี้เองทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่และผู้ใหญ่ในครอบครัวมีเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกันลดน้อยลง เกิดช่องว่างระหว่างวัยของพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ในครอบครัว เกิดปัญหาการสื่อสาร รวมถึงสัมพันธ์ภาพต่อกัน ในบางครอบครัวไม่สามารถสื่อสารเพื่อให้ความรู้ แนะนำ หรือทำความเข้าใจกับวัยรุ่นได้ อีกทั้งการขาดทักษะในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง ทำให้ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองได้เมื่ออยู่กับเพศตรงข้ามหรือถูกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นตามมา สอดคล้องกับการศึกษาการสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย โดยวิระชัย สิทธิปิยะสกุลและคณะ พบว่า เด็กวัยรุ่นมีประสบการณ์เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13.90 โดยอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 14.98 ปี เร็วที่สุดคืออายุ 10 ปี สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่ใช้ที่บ้านตนเองหรือแฟน มากถึงร้อยละ 50.30 โดยปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจ คือ การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ร้อยละ 32.2 ขณะเดียวกันปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การใช้สารเสพติด โดยเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 66.60 และการดูสื่อลามกซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมือถือ มากถึงร้อยละ

64.90⁽⁶⁾ จะเห็นว่าปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรล้วนแล้วแต่มีปัจจัยเสี่ยงมากมายและส่งผลต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและเกิดปัญหาต่อสังคมทั้งสิ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและท้องก่อนวัยอันควรเป็นปัญหาที่สำคัญระดับโลกและประเทศไทยเป็นที่หนึ่งที่เผชิญกับปัญหานี้ จากการศึกษาอุบัติการณ์การตั้งครรภ์และคลอดบุตรของวัยรุ่นช่วงอายุ 15-19 ปี ของ CDC (Centers of Disease Control and Prevention) พบว่าในปี 2551 พบว่าอุบัติการณ์การตั้งครรภ์และคลอดบุตรของวัยรุ่นช่วงอายุ 15-19 ปีในสหรัฐอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 41.5 ต่อสตรีตั้งครรภ์ 1,000 ราย⁽¹⁾ สำหรับในประเทศไทยจากรายงานของกระทรวงสาธารณสุขปี พ.ศ. 2546-2550 พบว่าอุบัติการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ช่วงอายุ 15-19 ปี ต่อสตรีตั้งครรภ์ 1,000 ราย เพิ่มขึ้นจาก 127 รายในปี 2546 เป็น 146 รายในปี 2550 และจากสถิติของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ในหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีมากถึงร้อยละ 14.70 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานขององค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ที่จะต้องไม่เกิน ร้อยละ 10⁽²⁾ โดยผลกระทบที่จะตามมาไม่ว่าจะปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญหาต่อการตั้งครรภ์ เช่น ภาวะซึมเศร้าและทุกข์ทรมาน การคลอดก่อนกำหนด ทารกน้ำหนักตัวน้อย นอกจากนั้นยังมีผลระยะยาวถึงการดูแลบุตรที่จะเกิดมา การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ ปัญหาชีวิตคู่ภายหลังคลอดบุตร เป็นต้นซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นนั้นมีสาเหตุปัจจัยได้หลากหลาย เช่น ความสัมพันธ์ของเด็กกับครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีต้องทำงาน ประกอบอาชีพกลับดึกบ้างและทิ้งเด็กอยู่บ้านตามลำพัง ขาดความอบอุ่น ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน กฎระเบียบที่เข้มงวดในครอบครัว การเรียนรู้ข่าวสารพัด ๆ ทั้งจากสื่อ หรือการใช้สารเสพติด การดื่มของมึนเมา⁽⁶⁾ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวและการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 54.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001⁽⁸⁾ และการสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่าสถานที่ที่เด็กมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเองและแฟน มากถึงร้อยละ 50.30 โดยปัจจัยที่มีเป็นเหตุจูงใจสำคัญคือ การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ร้อยละ 32.20 ส่วนปัจจัยเสริมได้แก่ การใช้สารเสพติดที่เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 66.60 และการดูสื่อลามกส่วนมากเป็นคลิปมือถือ มากถึงร้อยละ 64.90 เป็นต้น⁽⁶⁾

อำเภอสนามชัยเขตเป็นพื้นที่หนึ่งที่เผชิญกับปัญหานี้เช่นเดียวกัน พบว่าสถิติการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของโรงพยาบาลสนามชัยเขต ใน 3 ปี ที่ผ่านมา คือปีงบประมาณ 2557, 2558 และ 2559 มีจำนวนมารดาอายุวัยรุ่นคลอดบุตรเป็นจำนวน 1,067, 1,066 และ 933 คน ตามลำดับ ซึ่งจำนวน

มารดาที่อายุต่ำกว่า 20 ปี นั้นมีจำนวน 238 , 232 และ 195 คิดเป็นร้อยละ 24.80, 24.40 และ 23.89 ตามลำดับ ถือเป็นส่วนประมาณ 17-18% ของจำนวนที่มากลด⁽⁷⁾ นับเป็นจำนวนที่มากและเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญของอำเภอนี้เช่นเดียวกัน จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่ซับซ้อนเกิดจากหลายสาเหตุปัจจัย การได้ทราบหาเหตุปัจจัยที่แท้จริงของอำเภอสนามชัยเขต มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านใดและอย่างไร รวมถึงทราบถึงปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต ผู้วิจัยคาดว่าจะนำคำตอบที่ได้ไปแก้ปัญหาให้ตรงกับปัจจัยที่เกิดขึ้นจริง จึงจะส่งผลให้การแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราขึ้น

2.คำถามของการวิจัย

- 2.1 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอะไรบ้างและอย่างไร
- 2.2 ปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต

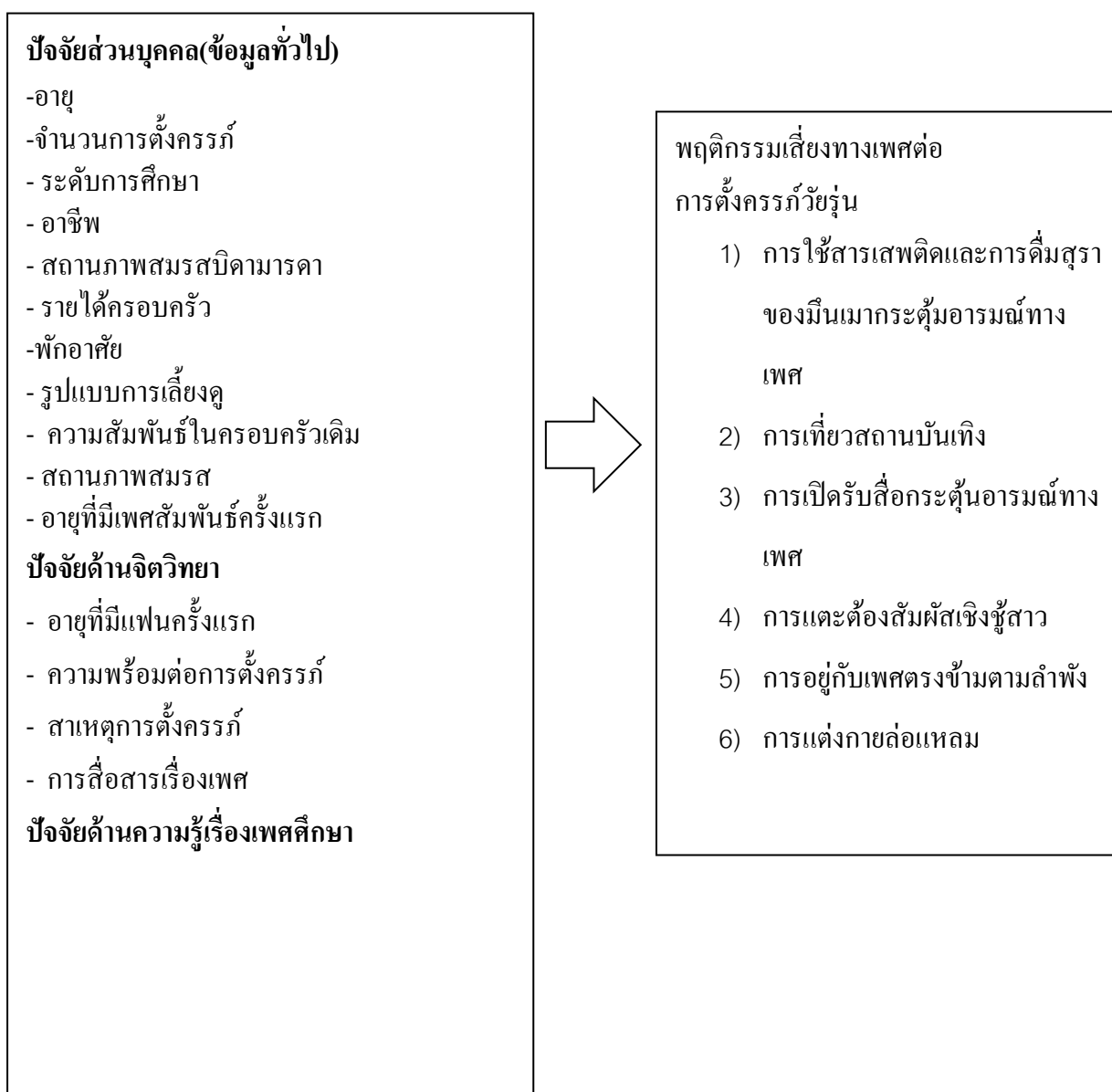
3.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 3.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนามชัยเขต
- 3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนามชัยเขต

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. สมมติฐานการวิจัย

- 5.1 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง
- 5.2 ปัจจัยส่วนบุคคลเช่น อายุ จำนวนครั้ง ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรสบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย รูปแบบการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิม สถานภาพสมรส อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต
- 5.3 ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น อายุที่มีแฟนครั้งแรก ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ สาเหตุของการตั้งครรภ์ การสื่อสารเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต
- 5.4 ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต

6. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยโดยการสังเกตเชิงพรรณนา(cross-sectional descriptive study)

6.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่

6.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

- 1) ประชากรเป็นประชากรเป็นหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นสัญชาติไทยที่มาฝากครรภ์และคลอด ณ โรงพยาบาลสนามชัยเขต ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นสัญชาติไทยที่มาฝากครรภ์และคลอด ณ โรงพยาบาลสนามชัยเขต หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มาคลอดที่โรงพยาบาลสนามชัยเขตทั้งสิ้น 188 คน (จากข้อมูลในปีงบประมาณ 2559) ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ในระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากรได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน

6.2 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

6.2.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ จำนวนการตั้งครรภ์ ระดับการศึกษา อาชีพ สภาพสมรสบิดามารดา รายได้ ที่พักอาศัย รูปแบบการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างและอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบด้วย อายุที่มีแฟนครั้งแรก ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ สาเหตุการตั้งครรภ์ การพูดคุยเรื่องเพศกับบิดามารดา และ ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์

6.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น 6 ด้าน ประกอบด้วย การใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มมึนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ, การเที่ยวสถานบันเทิง การเที่ยวสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ โรงแรมฯ, การเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ, การจะต้องสัมผัสเชิงขู่สาว, การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังและ การแต่งกายล่อแหลม

6.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่หน่วยฝากครรภ์และตึกคลอด โรงพยาบาลสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

6.4 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่ เดือน พฤษภาคม 2560 – เดือนกุมภาพันธ์ 2561

7.วิธีการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยโดยการสังเกตเชิงพรรณนา (cross-sectional descriptive study) เรื่องสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขตจังหวัดฉะเชิงเทราโดยเป้าหมายคืออาสาสมัครจำนวน 130 คน โดยผู้เข้าร่วมวิจัยคือ การตั้งครรภ์ของสตรีที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี โดยการศึกษาในครั้งนี้มีความหมายรวมถึงหญิงตั้งครรภ์อายุต่ำกว่า 20 ปี มีภูมิปัญญาหรือวางแผนที่จะคลอดที่โรงพยาบาลสนามชัยเขตเป็นชนชาติไทย อ่าน เขียนภาษาไทยได้ และไม่มีโรคที่เสี่ยงต่อการสิ้นสุดการตั้งครรภ์เก็บข้อมูลด้วยวิธีการออกแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ จำนวน 7 ข้อ เป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิเคอร์ท (Likert Scaling) 0 – 4 คะแนน และกำหนดประเด็นความถี่ในการแสดงพฤติกรรมเป็น 5 ระดับ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

8. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัย

8.1 การสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ในหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น เพื่อนำข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นก่อนการตั้งครรภ์มาใช้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในพื้นที่ต่อไป

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่น
2. พัฒนาการของวัยรุ่น
3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์
4. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วัยรุ่น

ความหมายของ “วัยรุ่น”

วัยรุ่น ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Adolescence” มาจากภาษาละตินว่า “Adolescere” มีความหมายว่า การเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงเป็นวัยแห่งการเติบโต จากวัยเด็กที่ยังไม่มีวุฒิภาวะไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลง ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กชายและหญิงไม่พร้อมกันขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง เช่น อาหาร สภาพความเป็นอยู่ รวมถึงสภาพแวดล้อมอื่นๆ⁽¹⁰⁾

วัยรุ่นแบ่งออกเป็น 3 ช่วงวัย ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้นอายุ 11-14 ปี วัยรุ่นตอนกลางอายุ 15-18 ปี วัยรุ่นตอนปลายอายุ 19-21 ปี เทียบกับชั้นเรียนจะเป็นชั้นมัธยมต้น มัธยมปลาย และมหาวิทยาลัย⁽¹¹⁾

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่นพบปัญหาในการให้คำจำกัดความของวัยรุ่น ทั้งการกำหนดว่าวัยรุ่นคือช่วงใด⁽¹¹⁾ จึงได้เสนอการกำหนดขอบเขตของการเป็นวัยรุ่นดังปรากฏในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ขอบเขตของการเป็นวัยรุ่น

	เริ่มเป็นวัยรุ่น	สิ้นสุดวัยรุ่น
ด้านร่างกาย	อวัยวะสืบพันธุ์สมบูรณ์ แต่การทำงานของอวัยวะเพศยังไม่สมบูรณ์	สามารถสืบพันธุ์โดยการร่วมเพศ
ด้านอารมณ์	เริ่มแยกตัวออกจากผู้ปกครอง	แยกตัวเป็นอิสระจากผู้ปกครอง
ด้านความรู้ความเข้าใจ	มีความสามารถในการใช้เหตุผลมากขึ้น	มีความสามารถในการใช้เหตุผลได้เป็นอย่างดี
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	เปลี่ยนจากความสนใจในพ่อแม่มาเป็นสนใจเพื่อนฝูง	พัฒนาความสัมพันธ์และความสนิทสนมกับเพื่อนฝูง
ด้านสังคม	เริ่มเรียนรู้การทำงานแบบผู้ใหญ่ เรียนรู้เรื่องครอบครัว และหน้าที่พลเมือง	มีภาวะของความเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว สามารถหาเอกลักษณ์ของตัวเองได้
ด้านการศึกษา	เริ่มเข้าเรียนในชั้นมัธยมต้น	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ด้านนิติบัญญัติ	มีภาวะเป็นผู้เยาว์	บรรลุนิติภาวะ

กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ หรือ UNFPA (United Nations Fund for Population Activities) ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่น (Adolescence) คือ บุคคลในช่วงอายุ ตั้งแต่ 10 ถึง 19 ปี โดยแบ่งเป็น วัยรุ่นตอนต้นอายุ 10 ถึง 14 ปี และวัยรุ่นตอนปลายอายุ 15 ถึง 19 ปี และเยาวชน (Youth) มีช่วงอายุตั้งแต่ 15 ถึง 24 ปี⁽¹²⁾

ในประเทศไทย นักวิชาการได้ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่น ทั้งในด้านจิตวิทยา ชีววิทยา และสังคมวิทยา ให้นิยามของคำว่าวัยรุ่น ดังนี้

เด็กและเยาวชนอายุ 0 ถึง 24 ปี เยาวชนวัยรุ่นอายุ 15 ถึง 24 ปี หรือ “วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก วัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นชัดเจนที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดวัยเมื่อใด แต่เราเฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้าจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใด ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน และมีขนขึ้นในที่ลับ เด็กชายถือเอาตอนที่มียีน้ำกาม”⁽¹³⁾

สรุป วัยรุ่นเริ่มจากการมีวุฒิภาวะทางเพศที่สมบูรณ์ สามารถจะเป็นพ่อแม่คนได้ แต่ในการกำหนดอายุที่ชัดเจนแน่นอนนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก จึงเห็นควรให้แบ่งเป็นช่วงอายุดังนี้ คือ ก่อนวัยรุ่น อายุ 10 ถึง 12 ปี วัยแรกรุ่น อายุ 13 ถึง 16 ปี และ วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 17 ถึง 21 ปี หรือแบ่งวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น อายุตั้งแต่ 11 หรือ 12 ปี ถึง 13 หรือ 14 ปี
2. วัยรุ่นตอนต้น อายุตั้งแต่ 13 ถึง 14 ปี ถึง 16 หรือ 17 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุตั้งแต่ 17 ปี ถึง 19 หรือ 20 ปี

2. พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการของวัยรุ่นแบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่

1) พัฒนาการทางด้านร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงระบบอวัยวะภายใน เช่น ในระบบการย่อยอาหาร ระบบการไหลเวียนของโลหิต และระบบการผลิตฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ และลักษณะโครงสร้างภายนอกร่างกาย เช่น เสียงเริ่มเปลี่ยน กล้ามเนื้อและกระดูกขยายตัว ขนขึ้นตามร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์

ผู้ใหญ่ควรให้ความรู้ และคำแนะนำเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง เช่น รักษาความสะอาดร่างกาย เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ใช้เวลาว่างให้เหมาะสม และพักผ่อนให้พอเพียง

2) พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์อ่อนไหวง่าย อารมณ์รุนแรงอารมณ์ไม่คงที่ และเกิดความเครียดได้ง่าย เพราะวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เกิดความกังวล

และขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน และการทำงานของต่อมไร้ท่อ เมื่อต่อมเพศถูกพัฒนาเต็มที่วัยรุ่นจะเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม และมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้ามซึ่งบางครั้งก็อาจจะทำให้ผู้ใหญ่ไม่พอใจ จนทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียดได้

3) **พัฒนาการทางด้านสังคม** มีการเปลี่ยนแปลงทางความคิด และพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน ต้องการอิสระในการคิด การปฏิบัติตัว การคบเพื่อน และต้องการความเป็นส่วนตัว ทำให้เกิดปัญหาไม่เข้าใจกันกับผู้ใหญ่ ส่งผลให้หันไปใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน และต้องการเลือกกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม และมีความสนใจในสิ่งเดียวกันเพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับ มีความรู้สึกมั่นใจ และปลอดภัย การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เรียนรู้การรักษามิตรภาพ มีความเข้าใจตัวเอง และรู้จักรับฟังความเห็นของผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคมนับว่าเป็นพัฒนาการที่ยากที่สุดของวัยรุ่น

4) **พัฒนาการทางด้านสติปัญญา** เป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระดับสติปัญญา สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างอายุ 18 ถึง 20 ปี มีพัฒนาการทางความคิดรวบยอด และมีความคิดในระดับที่เป็นนามธรรม มีความคิดกว้างไกล มีจินตนาการคิดฝันถึงสิ่งต่างๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง และมีความเชื่อมั่นในความเชื่อหรือความเห็นของตนอย่างรุนแรง

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมของวัยรุ่นต่อเพศตรงข้าม ที่มีผลหรือโอกาสที่จะทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรและเกิดการตั้งครรภ์ตามมา⁽⁸⁾ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มสุราของมึนเมา การเที่ยวสถานบันเทิง การเปิดรับสื่อในการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การแต่งตัวของสัมผัสในเชิงชู้สาว การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง และการแต่งกายล่อแหลมดังนี้

1. การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มสุราของมึนเมา หมายถึง การใช้ยาหรือสารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม วัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สร้างอัตลักษณ์ของตนเอง มีความขัดแย้งและมีความเครียด เป็นวัยที่ต้องการการเอาใจใส่และแสวงหาต้นแบบในการเลียนแบบที่ดี ต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน ในวัยนี้ถ้ามีเหตุการณ์หรือสภาวะแวดล้อมที่ทำให้เกิดความกดดันหรือวุ่นวาย มักจะถูกชักชวนเข้าหาสุราและสารเสพติดได้ง่าย และพบว่าหลังจากที่วัยรุ่นได้ดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ หรือเสพสารเสพติดเข้าไปแล้ว ส่วนใหญ่มักจะจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์⁽¹⁶⁾

การดื่มสุราหรือใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นจะส่งผลต่อระบบประสาท กดประสาท ที่ระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไป ขาดความยับยั้งชั่งใจ มีความกล้าแสดงออก แม้ในพฤติกรรมทางเพศที่เก็บกดไว้ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศยิ่งขึ้น และนำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด

2. การเที่ยวสถานบันเทิงหรือสถานพักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง การไปในสถานที่เปิด โอกาสให้แสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่น ผับ คาราโอเกะ โรงภาพยนตร์ ศูนย์การค้า สวนสาธารณะ รวมทั้งสถานบริการทางเพศ เป็นต้น สถานที่เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ กระตุ้นให้วัยรุ่นมีความอยากรู้ อยากลองเข้าไปหาประสบการณ์แปลกใหม่ การที่วัยรุ่นมีโอกาส ใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม ก่อให้เกิดอารมณ์เคลิบเคลิ้ม เป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและเป็น พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจ

3. การเปิดรับสื่อในการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การอ่านหนังสือที่มีการบรรยาย ถึงการร่วมเพศ ดูรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศ รวมไปถึงการดูโทรทัศน์ วิดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ตที่สื่อถึงการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ง่าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ความคิดและพฤติกรรมทั้งในทางบวกและทางลบ โดยเฉพาะสื่อที่แสดงออกในทางช่วยต่อ ความรู้สึกทางเพศทำให้เกิดอารมณ์ร่วมกับความอยากรู้อยากลองจึงจำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

4. การแตะต้องสัมผัสในเชิงชู้สาว หมายถึง การปฏิบัติต่อกันของวัยรุ่นต่อเพศตรงข้ามใน เชิงชู้สาว เช่น การจับมือถือแขน คล้องแขนคู่รักหรือเพศตรงข้าม และการกอดจูบ ซึ่งการสัมผัส แตะต้องร่างกายของฝ่ายตรงข้ามจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด เนื่องจากการสัมผัสร่างกาย ซึ่งกันและกันเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ วัยรุ่นมีการยับยั้งชั่งใจตนเองไม่ได้ ร่วมกับความ อยากรู้อยากลอง จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

5. การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง หมายถึง การอยู่กับเพศตรงข้าม อาจเป็นเพื่อนหรือ คนรัก อยู่ในสถานที่ลับตาคน เช่น ในห้องส่วนตัว ห้องเช่า อาจมีการเร้าอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น มีโอกาสถูกเนื้อต้องตัวกัน ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้มในบรรยากาศ ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงที่มี กำลังแรงขับทางเพศมาก ถ้าขาดการยับยั้งชั่งใจจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ขึ้น

6. การแต่งกายล่อแหลม หมายถึง การสวมใส่เสื้อผ้าที่เผยให้เห็นส่วนต่างๆ ของร่างกาย มากเกินไป เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เกะออก ใส่เสื้อฟาร์ดูรูป เสื้อผ้าเบาบาง หรือกระโปรง กางเกง สั้น ชายใส่กางเกงรัดรูป เป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ก่อให้เกิดปัญหาทางอาชญากรรมและ การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

4. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น หมายถึง การตั้งครรภ์ของสตรีที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี⁽¹⁷⁾

การตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาเป็นครรภ์ที่ไม่ต้องการ เป็นการตั้งครรภ์ที่ยังไม่พร้อม อาจจะเกิดขึ้นได้ทั้งคู่สมรสที่แต่งงานแล้วและยังไม่แต่งงาน มักเป็นปัญหาในวัยรุ่นและการแก้ปัญหาคือการทำแท้ง⁽¹⁸⁾

ปัจจัยที่มีทำให้ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

เด็กที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีการกระทำ และความคิดที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ คือ กิจกรรมเสี่ยง ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง คิดว่ารายได้ไม่เพียงพอ และมักจะเปิดรับแหล่งข้อมูลข่าวสาร ประเภทที่มีความเสี่ยงมากกว่าเด็กที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าปัจจัยด้านเพศ สถานภาพของ บิดามารดา กิจกรรมยามว่าง ความเพียงพอของรายได้ การไม่เห็นคุณค่าในตนเอง และความสัมพันธ์ของครูกับเด็ก เป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยเฉพาะเรื่องเพศส่งผลกระทบต่อการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากที่สุด⁽¹⁹⁾

สาเหตุของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

วันเฉลิม ภูมิเมือง (2558)⁽²³⁾ กล่าวว่า สาเหตุของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านพันธุกรรม พัฒนาการทางร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะฮอร์โมนในร่างกาย ส่งผลกระทบให้มีความสนใจกับเพศตรงข้าม รวมทั้งแรงขับตามธรรมชาติ ที่ทำให้ห้อยปากหรืออยากลองในเรื่องเพศ จนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์
2. เริ่มต้นตั้งแต่การแต่งตัวที่เปิดเผยมาก เสื้อที่เปิดให้เห็นเนินอกมากเกินไป เสื้อที่เปิด สะดือ กางเกงที่รัดมากเกินไป เน้นส่วนสัดส่วนจนเกินไป
3. วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นที่มีแฟนหรือคนรักหากไม่รู้จักรับผิดชอบเมื่อถูกขอ มีค่านิยมสมัยใหม่ที่ผิดๆเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ การมีเพศสัมพันธ์กันตามกระแสวันสำคัญ
4. การอยู่หอพัก อยู่ห่างจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การเที่ยวในสถานเริงรมย์ การเที่ยวงานปาร์ตี้ การเที่ยวต่างจังหวัด มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดจนทำให้ขาดสติ
5. การอยู่ด้วยกันสองต่อสองระหว่างชายหญิงในที่ลับตาคน และในบรรยากาศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้
6. สถาบันครอบครัวและศาสนา เด็กขาดความอบอุ่นจากครอบครัวเพราะพ่อแม่ต้องยุ่งกับการทำงานเพื่อ หาเงินเลี้ยงลูก หรือบางครอบครัวพ่อแม่มีปัญหาหย่าร้างต้องแยกทางกันทำให้เด็กต้องออกไปหา ความอบอุ่นจากเพื่อนและแฟน ซึ่งถือเป็นเรื่องเสี่ยงที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรม

ทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนี้เด็กในยุคปัจจุบันยังห่างไกลวัดไม่เคยไปทำบุญไหว้พระ เด็กจึงไม่รู้จักสิ่งผิดชอบชั่วดี เพราะขาดสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

7. เรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาทางสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกลื่อนหาซื้อได้ง่าย วัยรุ่นเข้าถึงเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น

8. สภาพสังคมที่ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า ผู้ชายหมกมุ่นและมีความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้นจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ทำให้ต้องมาลงกับเพศหญิง จนเป็นเหตุให้เกิดการคุกคามทางเพศ รัมโทรม และการข่มขืน

9. ปัญหาการขาดการอบรมกล่อมเกลามาจากความใกล้ชิดสนิทสนม จากครอบครัวหรือสภาพแวดล้อม เช่น ไม่มีสนามกีฬาที่ออกกำลังกาย หรือที่พักผ่อนหย่อนใจ หรือที่จัดกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจ ด้านครอบครัว เช่น พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก ไม่เคยใกล้ชิดลูก ไม่เคยแนะนำกล่อมเกลารูปแบบที่ดี เหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานของการขาดความสัมพันธ์สืบเนื่องกัน

ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการสืบทอดความคิด ความเชื่อ ประเพณี แนวปฏิบัติต่อตนเองและสังคม

10. สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น การเห็นคนรอบข้างหรือเห็นคนที่อยู่ในชุมชนเดียวกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ก็จะเอาเป็นเยี่ยงอย่าง และการเห็นบ่อยๆ จนมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา เด็กก็จะมีค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

11. การเลียนแบบพฤติกรรมตามกระแสตะวันตก เช่น การจับคู่อยู่กันก่อนแต่งงาน การทำสถิตินอนกับผู้ชาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน

12. วัยรุ่นมักหลงอยู่กับวัตถุนิยมมากเกินไป และชอบตามเพื่อน เมื่อตัวเองไม่ได้ก็ต้องไขว่คว้าหาวิธีการที่จะได้สิ่งของที่ตนเองต้องการ วัยรุ่นก็ต้องหาวิธีการที่จะได้สิ่งของนั้นมาให้ได้เร็วที่สุด นั่นคือการมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงที่ยอมเสียตัวเพื่อแลกกับการได้เงิน

ผลกระทบจากการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

ถือเป็นปัญหาใหญ่ในสังคม หญิงเหล่านี้ไม่พร้อมที่จะรับบทบาทการเป็นมารดา มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตั้งครรภ์ วิตกกังวล ไม่สามารถเผชิญและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งปัญหาหญิงที่เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา สามารถแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1) ปัญหาทางด้านร่างกาย ได้แก่ เมื่อตั้งครรภ์ร่างกายเคลื่อนไหวได้ไม่สะดวกเหมือนก่อนตั้งครรภ์ หญิงตั้งครรภ์มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน เวียนศีรษะรับประทานอาหารไม่ได้หรือได้น้อย นอนไม่หลับ เหนื่อยและอ่อนเพลียง่าย

2) ปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกอับอาย หวาดระแวง เพราะต้องปกปิดไม่กล้าและไม่ต้องการให้ผู้อื่นรู้ถึงการตั้งครรภ์ ไม่สามารถทำใจยอมรับการตั้งครรภ์ในครั้งนี้ได้ ไม่พร้อมที่จะเป็นมารดาจึงปฏิเสธบุตร ทำร้ายบุตรหรืออยู่ในครรภ์ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น คิดทำแท้ง

ทำร้ายตัวเอง อารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดโกรธง่ายเครียดจนรับประทานอาหารไม่ได้หรือนอนไม่หลับ รู้สึกไม่สบายใจ สับสน ร้องไห้ ท้อแท้ สิ้นหวัง วิตกกังวล ไม่สามารถวางแผนจัดการกับชีวิตได้

3) ปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ ฝ่ายชายไม่รับผิดชอบ ครอบครัวไม่ยอมรับสังคมไม่ยอมรับ ต้องหยุดพักการเรียน ไม่สามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองได้หรือต้องลาออกจากงานที่ประจำอยู่ ทำให้มีปัญหาทางการเงิน ขาดที่พักพิงอาศัยในระหว่างการตั้งครรภ์การคลอด และหลังคลอด และขาดการศึกษาที่ดี การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นภาวะวิกฤติของชีวิตที่เต็มไปด้วยความเครียด วิตกกังวล ลังเลใจ นอกจากผลกระทบจากปัจจัยภายในแล้ว มีผลต่อการปรับตัวของมารดาเพื่อเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้เลี้ยงดูทารกที่เกิดใหม่ ปัญหาการไม่ยอมรับจากสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจการเงิน และปัญหาการสร้างครอบครัวใหม่ ทำให้วัยรุ่นไม่มีความสุข และไม่พึงพอใจในการตั้งครรภ์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมสำหรับวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในวัยเรียน ได้แก่ การพักการเรียนหรือออกจากโรงเรียน บางรายถูกทิ้งจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ถูกตำหนิ รู้สึกอับอาย ว้าเหว โดดเดี่ยว ขาดที่พึ่ง บางรายอาจเป็นมารดาเพียงลำพัง การตั้งครรภ์ยังส่งผลกระทบต่อความคิดฆ่าตัวตายเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา เพราะคิดว่าตนเองไม่มีค่า

สรุปผลกระทบที่เกิดจากการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรได้ดังนี้ มีผลกระทบต่อสภาวะทางร่างกาย คือการคลื่นไส้ อาเจียน ทางด้านจิตใจ ทำให้เกิดความวิตกกังวล คิดทำร้ายตัวเอง ทางด้านสังคม ต้องลาออกจากโรงเรียน อับอายเพื่อน และด้านเศรษฐกิจ เกิดปัญหาทางการเงิน ปัญหาการสร้างครอบครัวใหม่ ทำให้ชีวิตวัยรุ่นไม่มีความสุข

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น โรงพยาบาลสนามชัยเขต อำเภอสนาบชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรานั้น ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยซึ่งเป็นการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งผลของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ผลสำรวจของเอแบคโพล (2560)⁽²⁶⁾ ถึงเรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 61.7 % ยอมรับว่ามีประสบการณ์ด้านการมีแฟนและคนรัก และจำนวน 37.5 % เคยมีแฟนหรือคนรักมากกว่าหนึ่งคน และจำนวน 11.2 % มีแฟนหรือคนรักมากกว่า 4 คน

ส่วนผลสำรวจในประเด็นการยอมรับพฤติกรรมเชิงชู้สาวนั้นวัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับ พฤติกรรมการจับมือ คบหา และการโอบไหล่หรือเอนกั้มกับแฟน และจำนวนกว่า 52.9 % ให้การ

ยอมรับการจับมือ และอีก 40.2% ยอมรับการควงแขนกับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ บาร์ และห้างสรรพสินค้า

นอกจากนี้ มีวัยรุ่นจำนวน 46.9% ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก และจำนวน 13.9 % ยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ

สำหรับผลการสำรวจความเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นั้น วัยรุ่นจำนวน 42.4 % เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ และกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 60.8% เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน โดยฝ่ายชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคนจำนวนมากกว่าฝ่ายหญิง

ส่วนปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมหรือกระตุ้นให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้น จำนวน 70.8 % เห็นว่าเป็นวิธีคิดหรือวิธีคิดที่หาซื้อได้ง่าย และจำนวน 62.3 % คือการลงรูปภาพที่ไม่เหมาะสมหรือภาพโป๊ในสื่อ อาทิ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร และอีกจำนวน 59% เห็นว่าเป็นเว็บไซต์ลามกในอินเทอร์เน็ต

ผลสำรวจดังกล่าวเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน มีทัศนคติที่เปิดกว้างเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเรื่องเสี่ยงที่จะส่งผลให้เด็กเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น⁽²³⁾

วินัส วัฒนธารงและคณะ (2560)⁽²²⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการใช้ยาฝังคุมกำเนิดในหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการใช้ยาฝังคุมกำเนิดในหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำในโรงพยาบาลปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยลักษณะทางชีวสังคม ประกอบด้วย อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ครั้งที่ของการตั้งครรภ์ อายุเมื่อมีการตั้งครรภ์ครั้งแรก บิดาของบุตรในครรภ์นี้ ประวัติการคุมกำเนิดก่อนการตั้งครรภ์และประวัติการตั้งครรภ์ในช่วยวัยรุ่นของบุคคลใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจใช้ยาฝังคุมกำเนิดในหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยลักษณะทางชีวสังคมด้านอาชีพ รายได้ และอายุสามี ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจใช้ยาฝังคุมกำเนิดในหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำ 2) ปัจจัยด้านเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจใช้ยาฝังคุมกำเนิดในหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กลีผล (2558)⁽²⁴⁾ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิกรุงเทพมหานครจำนวน 409 คน ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ อายุ ผลการเรียน การอาศัยอยู่

กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่ได้แต่ละวันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($p=0.04$) ส่วนการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพ็ญภา ศรีหรั่ง, สุทิน ชนะบุญและณัฏพษ์ คนรู้ชินพงศ์ (2557)⁽²¹⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด ความตั้งใจและปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความรู้ ทักษะคิด และความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของวัยรุ่นในจังหวัดขอนแก่น 2) ศึกษาปัจจัยทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรู้ความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของวัยรุ่น จากข้อคำถาม 44 ข้อ พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 17.9 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.5) และด้านทักษะคิด คือ 3.0 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38) วัยรุ่นมีความตั้งใจในการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเฉลี่ย 4.3 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93) กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 60 มีความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเมื่อแต่งงานแล้ว จะรักษาพรหมจรรย์จนถึงวัยอันควร วางแผน ป้องกันการตั้งครรภ์และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัจจัยที่กำหนดความตั้งใจ คือ การเป็นเพศหญิง อายุที่มากขึ้น การมีทักษะคิดที่บวกต่อการใช้จ่ายคุมกำเนิด สาขาการศึกษา การที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ การสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิดและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ (2557)⁽²⁰⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้แลทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้และทัศนคติ ตลอดจนเปรียบเทียบระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพภาคปกติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพภาคปกติ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 มีระดับความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางถึงสูงและมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับที่เหมาะสมมากตามบรรทัดฐานหลักของสังคมทุกด้าน และพบว่านักเรียนที่มีเพศ อายุ ชั้นปีและแผนกที่แตกต่างกันมีระดับความรู้และ

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการจากวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้และทัศนคติในภาพรวมและรายด้านด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยถึงปานกลาง ยกเว้นทัศนคติด้านปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการมีเพศสัมพันธ์และด้านนโยบายยุทธศาสตร์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้

วิระชัย สิทธิปิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่องสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย รวมถึงการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นมีประสบการณ์เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13.90 โดยอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 14.98 เร็วที่สุดคืออายุ 10 ปี เด็กระดับปวช. 2 มีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าเด็กระดับ ม.2 คือ ร้อยละ 42.30 และ 5.80 ตามลำดับ วัยรุ่นมีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 66.40 ถ้าเกิดตั้งครรภ์ระหว่างเรียนจะตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ ร้อยละ 15.80 โดยจะปรึกษาพ่อแม่ เพื่อและครูในอัตราส่วนร้อยละ 71.40, 14.90 และ 4.50 ตามลำดับ สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ใช้ที่บ้านตนเอง มากถึงร้อยละ 50.30 โดยปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุจูงใจ คือ การอยู่กันสองต่อสอง ร้อยละ 32.20 ขณะเดียวกันปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์คือการใช้สารเสพติด (ร้อยละ 66.60 เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) และการดูสื่อลามก ซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมือถือ มากถึงร้อยละ 64.90

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยโดยการสังเกตเชิงพรรณนา (cross-sectional descriptive study)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่

1) ประชากร คือ หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นสัญชาติไทยที่มาฝากครรภ์และคลอด ณ โรงพยาบาลสนามชัยเขต ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นสัญชาติไทยที่มาฝากครรภ์และคลอด ณ โรงพยาบาลสนามชัยเขต ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ดังนี้

(1) ผู้วิจัยเลือกหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มาฝากครรภ์ ห้องคลอดและห้องหลังคลอด ที่โรงพยาบาลสนามชัยเขต โดยใช้ข้อมูลในปีงบประมาณ 2559 พบหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มาคลอดที่โรงพยาบาลสนามชัยเขตทั้งสิ้น 188 คน

(2) ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ในระดับความเชื่อมั่น 95% จาก ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 130 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จาก หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มาฝากครรภ์และคลอดที่โรงพยาบาลสนามชัยเขต ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561 ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 130 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

3.เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การรับอาสาสมัครเข้า (Inclusion criteria)

- 1). เป็นหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ได้รับการฝากครรภ์ คลอดและพักฟื้นหลังคลอด
โรงพยาบาลสนามชัยเขตช่วงเดือนกรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561
- 2). เป็นหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อายุ 11-19 ปี
- 3). หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความยินยอมเข้าร่วมในการศึกษาวิจัย
- 4). สัญชาติไทย
- 5). อ่าน เขียนภาษาไทยได้

เกณฑ์การไม่รับอาสาสมัครเข้า (Exclusion criteria)

- 1). ผู้ป่วยที่มีปัญหาในการสื่อสาร ทำให้ไม่สามารถเข้าใจได้
- 2). ผู้ป่วยที่มีปัญหาความผิดปกติทางจิต

เกณฑ์ให้อาสาสมัครเลิกหรือยุติการศึกษาทั้งโครงการ (Discontinuation Criteria for the Study)

- 1) เมื่อผู้เข้าร่วมโครงการเกิดอันตรายถึงชีวิต

4.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น 1 ฉบับ แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 5 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ก. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบสอบถามความรู้แบบถูก – ผิด แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิเคอร์ท (Likert Scaling) เพื่อนำมาประมวลเนื้อหาในการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

ข. ประมวลสาระที่ได้เพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อคำถาม ส่วน ประกอบ
ของแบบสอบถาม แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น 5 ตอน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 11 ข้อประกอบด้วย อายุ
ปัจจุบันของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น จำนวนการตั้งครรภ์ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรสของบิดา
มารดา รายได้ครอบครัว ที่พักอาศัย การเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานภาพสมรสของ
หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น และอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เป็นข้อมูลนามบัญญัติ คำตอบเป็นตัวเลือก

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 7 ข้อ
ประกอบด้วย อายุที่เริ่มมีการคบเพื่อนต่างเพศ ความตั้งใจในการตั้งครรภ์ ความพร้อมในการ
ตั้งครรภ์ สาเหตุการตั้งครรภ์ การสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครอง เพื่อนที่ตั้งครรภ์ก่อน 20 ปี
มารดาตั้งครรภ์ก่อน 20 ปี เป็นข้อมูลนามบัญญัติ คำตอบเป็นตัวเลือกและเติมคำ

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ เป็นแบบ
เลือกตอบถูก-ผิด จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ เป็นแบบ
เลือกตอบ 6 ข้อประกอบด้วยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทั้ง 6 ด้าน คือ การใช้สารเคมีกระตุ้น
อารมณ์ทางเพศและดื่มสุราของมีนเมา การเที่ยวสถานบันเทิง การเปิดรับสื่อในการกระตุ้นอารมณ์
ทางเพศ การแต่งงานสัมพันธ์ในเชิงชั่วสาว การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง และการแต่งกาย
ล่อแหลม เป็นข้อมูลนามบัญญัติ คำตอบเป็นตัวเลือกและเติมคำ

ตอนที่ 5 ความถี่ในการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน
ตั้งครรภ์ จำนวน 7 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิเคิร์ต
(Likert Scaling) 0 – 4 คะแนน และกำหนดประเด็นความถี่ในการแสดงพฤติกรรมเป็น 5 ระดับ
ดังนี้

ระดับความคิดเห็น 4 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมทุกครั้ง หรือเกือบทุกครั้ง

ระดับความคิดเห็น 3 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมบ่อยๆ

ระดับความคิดเห็น 2 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมบ้าง

ระดับความคิดเห็น 1 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนานๆครั้ง

ระดับความคิดเห็น 0 หมายถึง ไม่มีการแสดงพฤติกรรมเลย

4.2 คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ก. แบบสอบถาม เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์
ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

1) นำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขประกอบด้วย สุนทิแพทย์ กุมารแพทย์ พยาบาลจิตเวชรวมทั้งสิ้น 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence IOC) ของข้อคำถามและเนื้อหา ด้วยการให้คะแนนในข้อคำถามแต่ละข้อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยกำหนดค่าคะแนนและแปลความหมายดังนี้

ให้คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่เห็นว่าเหมาะสม

ให้คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจ

ให้คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่เห็นว่าไม่เหมาะสมควรปรับปรุง

โดยให้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง ส่วนข้อคำถามในแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ต้องนำไปปรับปรุง ซึ่งผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญครั้งนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งหมดเท่ากับ 0.918 ซึ่งหมายถึง ข้อคำถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนั้น ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้

2) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับหญิงตั้งครรภ์ในอำเภอสนามชัยเขต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เพื่อนำมาหาค่าประสิทธิภาพของแบบสอบถาม โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficiency) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1970, p. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.835

3) นำแบบสอบถามหลังการทดลองใช้ไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ข. แบบทดสอบความรู้ ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ ทั้งหมดเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบถูก – ผิด 2 ตัวเลือก

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

(1) การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

ก. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบความรู้แบบปรนัยจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข. สร้างแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก ถูกผิด จำนวน 10 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์

(2) การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ก. นำแบบทดสอบความรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความชัดเจนของภาษา ความเหมาะสมของข้อคำถาม รูปแบบของแบบทดสอบ และปรับปรุงแก้ไข

ข. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-out) กับหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นในอำเภอสนามชัยเขต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ตรวจให้คะแนน แบบทดสอบที่นำไปทดลอง (Try-out) โดยใช้ Zero One Method โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ ตอบถูก และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 ข้อ

ค. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยพิจารณา แบบสอบถามข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.33-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.31-0.69

ง. นำแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์ มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ ข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Kuder Richardson 20-KR-20) ได้ค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 ซึ่งถือว่าข้อสอบชุดนี้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี ข้อสอบชุดนี้ใช้ เป็นข้อสอบมาตรฐานได้

5.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือส่งจากผู้อำนวยการ โรงพยาบาล สนามชัยเขต เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปอธิบายกับเจ้าหน้าที่ห้องฝากครรภ์ ห้องคลอด และห้องหลังคลอด โรงพยาบาลสนามชัยเขต เพื่อสร้างความเข้าใจให้ตรงกันและทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

3) ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ (พยาบาล) ที่ห้องฝากครรภ์ ห้องคลอดและห้อง หลังคลอด อธิบายข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่าง ในการตอบ แบบสอบถาม

4) การควบคุมการวิจัยในการเก็บข้อมูล

4.1) ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ (พยาบาล) ที่ห้องฝากครรภ์ ห้องคลอดและห้อง หลังคลอดได้รับการอธิบายวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกัน

4.2) ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ (พยาบาล) ที่ห้องฝากครรภ์ ห้องคลอดและห้อง

หลังคลอดจัดสถานที่เป็นส่วนตัวเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ และวัดความรู้ โดยไม่สามารถถามกันได้

4.3) ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ (พยาบาล) ที่ห้องฝากครรภ์ ห้องคลอดและห้อง

หลังคลอดอธิบายวิธีการทำแบบสอบถามและขอความร่วมมือไม่เปิดหนังสือหรือโทรศัพท์ ฯ

5) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล เดือน กรกฎาคม 2560 – มกราคม 2561

6.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ทั้ง 130 ฉบับตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ด้วยสถิติตามลักษณะของข้อมูลแต่ละส่วน ดังนี้

1) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ข้อมูลทั่วไป) ใช้ความถี่และร้อยละ

2) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา ความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ

3) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับและความถี่ในการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) กำหนดเกณฑ์การแปล ความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)⁽²⁵⁾

3.24 - 4.00 หมายถึง มีความเสี่ยงทางเพศในระดับมากที่สุด

2.43 – 3.23 หมายถึง มีความเสี่ยงทางเพศในระดับมาก

1.62 – 2.42 หมายถึง มีความเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง

0.81 – 1.61 หมายถึง มีความเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ

0.00 – 0.08 หมายถึง มีความเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำที่สุด

4) ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ข้อมูลทั่วไป)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยา

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ข้อมูลทั่วไป)ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นสัญชาติไทยที่มาฝากครรภ์และคลอด ณ โรงพยาบาลสนามชัยเขต จำนวน 130 คน ได้รับการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทำการตอบแบบสอบถาม เรื่อง สำนวณพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต มีรายละเอียดดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 16 และ 17 ปีมากที่สุด จำนวน 30, 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10, 23.10 อายุน้อยที่สุด คือ 13 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และอายุมากที่สุด 19 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 จำนวนการตั้งครรภ์ ส่วนใหญ่เป็นครรภ์แรกจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20 ระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์ก่อนการตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 อาชีพก่อนการตั้งครรภ์ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รายได้ของครอบครัวก่อน

การตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมาคือมีเหลือเก็บ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ที่พักอาศัยก่อนการตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่บ้านบิดามารดาของท่านจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 รองลงมาคือบ้านแฟน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 ด้านรูปแบบการเลี้ยงดูของบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 75.80 รองลงมาคือเข้มงวด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 สถานภาพสมรสปัจจุบัน พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส อยู่ด้วยกัน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือจดทะเบียนสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 15 ปีมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 รองลงมาคืออายุ 16 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 อายุน้อยที่สุด คือ 12 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 และอายุมากที่สุด 19 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 (ดังแสดงในตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (N=130)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 อายุ (ปี)		
- 13	2	1.50
- 14	6	4.60
- 15	13	10.00
- 16	30	23.10
- 17	30	23.10
- 18	26	20.00
- 19	23	17.70
1.2 จำนวนการตั้งครรภ์		
- ครรภ์แรก	112	86.20
- ครรภ์ที่สอง	14	10.80
- ครรภ์ที่สามหรือมากกว่า	4	3.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.3 ระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์ก่อนการตั้งครรภ์		
- ไม่ได้เรียน	80	61.50
- ประถมศึกษา	8	6.20
- มัธยมศึกษาตอนต้น	13	10.00
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	16	12.30
- ปวช.	6	4.60
- ปวส.	1	0.80
- กศน.	6	4.60
1.4 อาชีพก่อนการตั้งครรภ์		
- นักเรียน/นักศึกษา	54	41.50
- รับจ้างทั่วไป	38	29.20
- พนักงานบริษัท/ห้าง/ร้าน	4	3.10
- ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	8	6.20
- พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนึ่งครึ่ง	2	1.50
- ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	21	16.20
- ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3	2.30
1.5 สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
- บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	46	53.40
- บิดามารดาเป็นหม้าย	16	12.30
- บิดามารดาหย่าร้าง	29	22.30
- บิดามารดาแยกกันอยู่	37	28.50
- ไม่มีบิดามารดา	2	1.50

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.6 รายได้ของครอบครัวก่อนการตั้งครรภ์		
- มีเหลือเก็บ	39	30.00
- พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	69	53.10
- ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	18	13.80
- เป็นหนี้	4	3.10
1.7 อาศัยอยู่กับใครก่อนตั้งครรภ์		
- บ้านบิดา	12	9.20
- บ้านมารดา	19	14.60
- บ้านบิดามารดาของท่าน	43	33.10
- บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	19	14.60
- บ้านญาติ ระบุ...ป้า...	2	1.50
- บ้านตนเองอยู่คนเดียว	0	0.00
- บ้านเช่าอยู่คนเดียว	0	0.00
- บ้านเช่าอยู่กับเพื่อน	0	0.00
- บ้านแฟน	35	26.90
1.8 การเลี้ยงดูของบิดามารดา/ผู้ปกครอง		
- เข้มงวด	18	13.80
- ตามใจให้อิสระเต็มที่	10	7.70
- ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	102	78.50

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.9 ความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิม		
- รักกันดี	109	83.80
- ทะเลาะกัน	16	12.30
- แกร่งแย่งแข่งขันกัน	2	1.60
- ไม่อยู่ด้วยกัน	3	2.30
1.10 ปัจจุบันสถานภาพสมรสของท่านเป็นอย่างไร		
- จดทะเบียนสมรส อยู่ด้วยกัน	6	4.60
- ไม่ได้จดทะเบียนสมรส อยู่ด้วยกัน	117	90.00
- จดทะเบียนสมรส แต่แยกกันอยู่	0	0.00
- ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่แยกกันอยู่	4	3.10
- แยกทางกัน	3	2.30
1.11 ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ(ปี)		
- 12	6	4.60
- 14	13	10.00
- 15	43	33.10
- 16	36	27.70
- 17	25	19.20
- 18	6	4.60
- 19	1	0.80

ตอนที่2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาค้างนี้

กลุ่มตัวอย่างมีแฟนครั้งแรก อายุ 15 ปีมากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมาคืออายุ 16 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 อายุน้อยที่สุด คือ 11 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และอายุมากที่สุด 18 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ความตั้งใจที่จะให้เกิดการตั้งครรภ์ พบว่าตั้งใจและไม่ตั้งใจมีจำนวนเท่า ๆ กันคือ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่มีความพร้อม จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมาคือไม่แน่ใจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 สาเหตุให้เกิด

การตั้งครรภ์ครั้งนี้ พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้คุมกำเนิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมาคือความตั้งใจ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 พุดคุยเรื่องเพศกับบิดามารดา/ผู้ปกครอง พบว่าส่วนใหญ่พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 44.60 รองลงมาคือพูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 เพื่อนสนิทที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี พบว่าส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 75.40 รองลงมาคือไม่มี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 และมารดาของท่านเคยตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี พบว่าส่วนใหญ่มีมารดาที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมาคือไม่ทราบ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 (ดังแสดงในตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละปัจจัยทางจิตวิทยา (N = 130)

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
2.1	มีแฟนครั้งแรกอายุ (ปี)		
	- 11	2	1.50
	- 12	3	2.30
	- 13	11	8.50
	- 14	26	20.00
	- 15	40	30.80
	- 16	31	23.80
	- 17	12	9.20
	- 18	5	3.80
2.2	ความตั้งใจที่จะทำให้เกิดการตั้งครรภ์ครั้งนี้		
	- ตั้งใจ	65	50.00
	- ไม่ตั้งใจ	65	50.00
2.3	ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์เมื่อแรกรู้ว่าตั้งครรภ์		
	- พร้อม	75	57.70
	- ไม่พร้อม	25	19.20
	- ไม่แน่ใจ	30	23.10

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละปัจจัยทางจิตวิทยา (N = 130) (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2.4 สาเหตุทำให้เกิดการตั้งครรภ์ครั้งนี้		
- ความตั้งใจ	46	35.40
- ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด	27	20.80
- ไม่ได้คุมกำเนิด	57	43.80
2.5 การพูดคุยเรื่องเพศกับบิดามารดา/ผู้ปกครองก่อนตั้งครรภ์		
- พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	58	44.60
- พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	35	26.90
- พูดได้เล็กน้อย	26	20.00
- ไม่สามารถพูดได้เลย	11	8.50
2.6 การมีเพื่อนสนิทที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี		
- มี	98	75.40
- ไม่มี	32	24.60
2.7 การมีมารดาที่เคยตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี		
- ใช่	57	43.80
- ไม่ใช่	35	26.90
- ไม่ทราบ	38	29.20

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ ดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 50 คิดเป็นร้อยละ 83.80 และผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 คิดเป็นร้อยละ 16.20 (ดังแสดงในตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ที่มีความรู้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50 (N = 130)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม		
- ต่ำกว่าเกณฑ์ ที่ร้อยละ 50 (ต่ำกว่า 5 คะแนน)	21	16.20
- สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ ที่ร้อยละ 50 (มากกว่าหรือเท่ากับ 5 คะแนน)	109	83.80

3.2 การวิเคราะห์คะแนนการตอบแบบแบบวัดความรู้รายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องเกินร้อยละ 80 มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 4 การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียงครั้งเดียวโดยไม่มีการคุมกำเนิด ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้ ตอบถูกต้องมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90.80 รองลงมาคือ ข้อ 6 การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันตั้งครรภ์สามารถตั้งครรภ์ได้ ตอบถูกต้องร้อยละ 86.20 นอกนั้นต่ำกว่าร้อยละ 80 ส่วนข้อตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 7 การฉีดยาคุมกำเนิดต้องฉีดหลังมีประจำเดือน 15 วันและต้องฉีดต่อเนื่องกันทุกเดือน ตอบผิดร้อยละ 64.60 รองลงมาคือ ข้อ 9 ถ้าใช้ยาคุมชนิด 21 เม็ด เมื่อรับประทานหมดแผงแล้วต้องหยุด 7 วันแล้วจึงเริ่มแผงใหม่ ตอบผิดร้อยละ 60.80 (ดังแสดงในตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของคะแนนตอบแบบสอบถามรายข้อ (N = 130)

รายการ	จำนวนที่ตอบถูก		จำนวนที่ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์				
1. การสวนล้างหรือล้างอวัยวะเพศหลังจากมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ได้	70	53.80	60	46.20
2. การคุมกำเนิดโดยการใช้ยาเม็ด ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น เพราะทำให้หยุดการเจริญเติบโตตัวเตี้ยได้	79	60.80	51	39.20
3. การมีเพศสัมพันธ์โดยใช้ถุงยางอนามัย ทำให้ไม่สามารถถึงจุดสุดยอดได้	101	77.70	29	22.30
4. การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียงครั้งเดียวโดยไม่มีการคุมกำเนิด ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้	118	90.80	12	9.20
5. การเปลี่ยนคู่นอนเป็นการเปิดโอกาสให้ชาย/หญิง หาประสบการณ์ที่ไม่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	101	77.70	29	22.30
6. การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคสามารถตั้งครรภ์ได้	112	86.20	18	13.80
7. การฉีดยาคุมกำเนิดต้องฉีดหลังมีประจำเดือน 15 วันและต้องฉีดต่อเนื่องกันทุกเดือน	46	35.40	84	64.60
8. หลังมีเพศสัมพันธ์สามารถใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉินเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ได้	64	49.20	66	50.80
9. ถ้าใช้ยาคุมชนิด 21 เม็ด เมื่อรับประทานหมดแผงแล้วต้องหยุด 7 วันแล้วจึงเริ่มแผงใหม่	51	39.20	79	60.80
10. การหลังข้างนอกถือเป็นการคุมกำเนิดด้วยวิธีธรรมชาติไม่ทำให้เกิดการตั้งครรภ์	53	40.80	77	59.20

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเป็นบ้านแฟนมากที่สุด รองลงมาคือ บ้านตนเองและโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 66.20 , 16.20 และ 8.50 ตามลำดับ ด้านเหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก พบว่า ความรัก เป็นแรงจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก รองลงมาคือ การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง และไม่กล้าปฏิเสธคู่รัก คิดเป็นร้อยละ 55.40, 54.60 และ 9.20 ตามลำดับ ปัจจัยด้านการใช้สารเสพติดหรือเครื่องดืมมีนเมา เพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้สารเสพติดหรือเครื่องดืมมีนเมา เพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 78.50 ส่วนกลุ่มที่ใช้จะเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มากที่สุด รองลงมาคือ เฮโรอีน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ 2.30 ตามลำดับ นอกนั้นไม่มีการใช้สารเสพติดชนิดอื่นใดเลย

ด้านการใช้สื่อลามกเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อลามกเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพียง ร้อยละ 10.80 และสื่อที่ใช้มากที่สุด คือ คลิปมือถือ รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต/ออนไลน์ และทีวีดี/ซีดี คิดเป็นร้อยละ 80.00, 9.20 และ 2.30 ตามลำดับ ความถี่ในการดูสื่อลามกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ใช้มากที่สุดคือ 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 7.70

แต่งกายของกลุ่มตัวอย่างก่อนตั้งครรภ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่งกายตามแฟชั่นแต่ไม่โป๊มากที่สุด รองลงมาคือ ปกปิดมิดชิด เรียบร้อย และแต่งกายตามแฟชั่นไม่ปกปิด คิดเป็นร้อยละ 68.50, 23.80 และ 7.70 ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ (N = 130)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก		
- โรงแรม	11	8.50
- หอพัก/บ้านเช่า	8	6.20
- บ้านตนเอง	21	16.20
- บ้านแฟน	86	66.20
- บ้านเพื่อน	3	2.30
- สถานที่ท่องเที่ยว/พักผ่อน	1	0.80
- โรงเรียน	0	0.00
- สถาบันบันเทิง	0	0.00
2. เหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก		
2.1 การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง		
- ไม่ใช่	59	45.40
- ใช่	71	54.60
2.2 ความอยากรู้อยากลอง		
- ไม่ใช่	90	69.20
- ใช่	40	30.80
2.3 การดูสื่อลามก		
- ไม่ใช่	125	96.20
- ใช่	3	2.30
2.4 ความรัก		
- ไม่ใช่	58	44.60
- ใช่	72	55.40
2.5 การเลียนแบบเพื่อน/ดารา		
- ไม่ใช่	128	98.50
- ใช่	2	0.80

ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ (N = 130) (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. เหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก(ต่อ)		
2.6 การใช้สารเสพติด		
- ไม่ใช้	129	99.20
- ใช้	1	0.80
2.7 ไม่กล้าปฏิเสธคู่นอน		
- ไม่ใช้	118	90.80
- ใช้	12	9.20
3 การใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มมึนเมาเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศก่อนตั้งครรภ์		
3.1 ไม่ใช้		
- ไม่ใช้	28	21.50
- ใช้	102	78.50
3.2 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์		
- ไม่ใช้	117	90.00
- ใช้	13	10.00
3.3 กล้วยา		
- ไม่ใช้	130	100.00
- ใช้	0	0.00
3.4 ยาบ้า		
- ไม่ใช้	130	100.00
- ใช้	0	0.00
3.5 ยาไอซ์/ไอซ์		
- ไม่ใช้	130	100.00
- ใช้	0	0.00
3.6 กาว/ทินเนอร์		
- ไม่ใช้	130	100.00
- ใช้	0	0.00

ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ (N = 130) (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. การใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มมึนเมาเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศก่อนตั้งครรภ์ (ต่อ)		
3.7 ฝิ่น		
- ไม่ใช่	130	100.00
- ใช่	0	0.00
3.8 เฮโรอีน		
- ไม่ใช่	127	97.70
- ใช่	3	2.30
4. การดูสื่อลามกเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศก่อนการตั้งครรภ์		
4.1 ไม่ดู		
- ไม่ใช่	14	10.80
- ใช่	116	89.20
4.2 คลิปมือถือ		
- ไม่ใช่	26	20.00
- ใช่	104	80.00
4.3 อินเทอร์เน็ต/ออนไลน์		
- ไม่ใช่	118	90.80
- ใช่	12	9.20
4.4 ดีวีดี/ซีดี		
- ไม่ใช่	127	97.70
- ใช่	3	2.30
4.5 หนังสือ/นิตยสาร		
- ไม่ใช่	130	100.00
- ใช่	0	0.00

ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ (N = 130) (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ความถี่ในการคู่อภิเษก		
- 1-2 วัน/สัปดาห์	10	7.70
- 3-4 วัน/สัปดาห์	2	1.50
- 5-6 วัน/สัปดาห์	1	0.80
- ทุกวัน	1	0.80
- ไม่คู่อภิเษก	116	89.20
6. การแต่งกายก่อนตั้งครรภ์		
- ปกปิดมิดชิด เรียบร้อย	31	23.80
- แต่งกายตามแฟชั่นแต่ไม่โป๊	89	68.50
- แต่งกายตามแฟชั่นไม่ปกปิด	10	7.70

4.2 กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=2.44$, S.D. 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงมากที่สุด คือ ข้อที่ 6 คือการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง ($\bar{X}=2.58$, S.D. 0.98) รองลงมาคือ ข้อที่ 5 การจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงผู้สาว ($\bar{X}=1.86$, S.D. 0.81) และข้อที่ 7 การแต่งกายที่ล่อแหลม ($\bar{X}=1.80$, S.D. 0.87) ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 1 การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น ยาบ้า กัญชา ยาไอซ์ ฯ และการดื่มของมึนเมา ($\bar{X}=0.14$, S.D. 0.41) และข้อที่ 4 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในลักษณะกระตุ้น อารมณ์ทางเพศเช่น คลิปมือถือดีวีดี/ซีดี ($\bar{X}=0.44$, S.D. 0.79) ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ (N=130)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1. ท่านมีการใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น ยาบ้า กัญชา ยาไอซ์ ฯและการดื่มของมึนเมา	0.14	0.41	ต่ำ
2. ท่านมีการเที่ยวสถานบันเทิง	1.63	0.96	ปานกลาง
3. ท่านมีการเที่ยวสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเช่น สวนสาธารณะ โรงแรมฯ	1.32	0.77	ต่ำ
4. ท่านมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในลักษณะกระตุ้น อารมณ์ทางเพศเช่น คลิปมือถือดีวีดี/ซีดี	0.44	0.79	ต่ำ
5. ท่านมีการจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาว	1.86	0.81	ปานกลาง
6. ท่านอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง	2.58	0.98	สูง
7. ท่านมีการแต่งกายที่ล่อแหลม	1.80	0.87	ปานกลาง
รวม	2.44	1.00	สูง

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต

5.1 ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนามชัยเขต พบว่า

ด้านอายุ

5.1.1 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามมีอายุ ต่ำสุด 13 ปี สูงสุด 19 ปี และหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นเหล่านี้ใช้สารเคมีและสุราของมึนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการตั้งครรภ์จำนวน 102 คนและไม่ใช้จำนวน 28 คน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมึนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมา					
อายุ(ปี)	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	0	0.00	2	2.00	$\chi^2 = 5.460$ Pearson Chi-Square P = 0.486
14	2	7.10	4	3.90	
15	4	14.30	9	8.80	
16	8	28.60	22	21.60	
17	8	28.60	22	21.60	
18	4	14.30	22	21.60	
19	2	7.10	21	20.60	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.2 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

อายุ(ปี)	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	1	1.80	1	1.80	$\chi^2 = 3.817$ Pearson Chi-Square P = 0.701
14	2	3.50	4	5.50	
15	5	8.80	8	11.00	
16	11	19.30	19	26.00	
17	13	22.80	17	23.30	
18	11	19.30	15	20.50	
19	14	24.60	9	12.30	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

อายุ(ปี)	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	0	0.00	2	1.90	$\chi^2 = 8.317$ Pearson Chi-Square P = 0.216
14	2	7.70	4	3.80	
15	3	11.50	10	9.60	
16	10	38.50	20	19.20	
17	5	19.20	25	24.00	
18	5	19.20	21	20.20	
19	1	3.80	22	21.20	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงคู่สาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงคู่สาว(N=130)

อายุ(ปี)	การแต่งงานสัมผัสเชิงคู่สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	0	0.00	2	2.10	$\chi^2 = 5.156$ Pearson Chi-Square P = 0.524
14	1	2.80	5	5.30	
15	3	8.30	10	10.60	
16	8	22.20	22	23.40	
17	6	16.70	24	25.50	
18	8	22.20	18	19.10	
19	10	27.80	13	13.80	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

อายุ(ปี)	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	1	1.70	1	1.40	$\chi^2 = 3.980$ Pearson Chi-Square P = 0.679
14	3	5.10	3	4.20	
15	7	11.90	6	8.50	
16	9	15.30	21	29.60	
17	14	23.70	16	22.50	
18	13	22.00	13	18.30	
19	12	20.30	11	15.50	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

อายุ(ปี)	แต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	1	1.30	1	1.90	$\chi^2 = 4.993$ Pearson Chi-Square P = 0.958
14	3	3.90	3	5.80	
15	7	9.10	6	11.50	
16	17	22.10	13	25.00	
17	17	22.10	13	25.00	
18	18	23.40	8	15.40	
19	14	18.20	9	17.30	
รวม	77	100.00	53	100.00	

จำนวนการตั้งครรภ์

5.1.7 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนการตั้งครรภ์มากที่สุดคือ ครรภ์ที่ 3 และหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นเหล่านี้ใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการตั้งครรภ์จำนวน 102 คนและไม่ใช้จำนวน 28 คน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
ครรภ์ที่	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	23	82.10	89	87.30	$\chi^2 = 2.829$
2	5	17.90	9	8.80	Pearson Chi-Square P = 0.243
3	0	0.00	4	3.90	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

ครรภ์ที่	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	46	80.70	66	90.40	$\chi^2 = 2.932$
2	8	14.00	6	8.20	Pearson Chi-Square
3	3	5.30	1	1.40	P = 0.231
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.9 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

ครรภ์ที่	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	23	88.50	89	85.60	$\chi^2 = 1.038$
2	3	11.50	11	10.60	Pearson Chi-Square
3	0	0.00	4	3.80	P = 0.595
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่ละต้องสัมผัสเชิงผู้สาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานก่อนสมรสเพศชาย(N=130)

ครรภ์ที่	การแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	30	83.30	82	87.20	$\chi^2 = 0.510$
2	5	13.90	9	9.60	Pearson Chi-Square
3	1	2.80	3	3.20	P = 0.775
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

ครรภ์ที่	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	47	79.70	65	91.50	$\chi^2 = 3.962$
2	9	15.30	5	7.00	Pearson Chi-Square
3	3	5.10	1	1.40	P = 0.138
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

ครรภ์ที่	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	64	83.10	48	90.409	$\chi^2 = 4.993$
2	9	11.70	5	9.60	Pearson Chi-Square
3	4	5.20	0	0.00	P = 0.958
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านระดับการศึกษา

5.1.13 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามมีการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการตั้งครรภ์จำนวน 102 คนและไม่ใช้จำนวน 28 คน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
ระดับการศึกษา	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน	20	71.40	60	58.80	$\chi^2 = 6.527$ Pearson Chi-Square P = 0.395
ประถมศึกษา	0	0.00	8	7.80	
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	10.70	10	9.80	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	3.60	15	14.70	
ปวช.	2	7.10	4	3.90	
ปวส.	2	7.10	4	3.90	
กศน.	0	0.00	1	1.00	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการที่เยาวชนบันทึกพบว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

ระดับการศึกษา	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน	32	56.10	48	65.80	
ประถมศึกษา	4	7.00	4	5.50	$\chi^2 = 5.337$
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	8.80	8	11.00	Pearson Chi-Square
มัธยมศึกษาตอนปลาย	10	17.50	6	8.20	P = 0.501
ปวช.	2	3.50	4	5.50	
ปวส.	4	7.00	2	2.70	
กศน.	0	0.00	1	1.40	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

ระดับการศึกษา	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน	15	57.70	65	62.50	
ประถมศึกษา	1	3.80	7	6.70	$\chi^2 = 9.728$
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	19.20	8	7.70	Pearson Chi-Square
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	3.80	15	14.40	P = 0.137
ปวช.	2	7.70	4	3.80	
ปวส.	1	3.80	5	4.80	
กศน.	1	3.80	0	0.00	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่(N=130)

ระดับการศึกษา	การแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน	23	63.90	57	60.60	$\chi^2 = 3.341$ Pearson Chi-Square P = 0.765
ประถมศึกษา	4	11.10	4	4.30	
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	8.30	10	10.60	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	11.10	12	12.80	
ปวช.	1	2.80	5	5.30	
ปวส.	0	0.00	1	1.11	
กศน.	1	2.80	5	5.30	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050 (ดังแสดงในตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

ระดับการศึกษา	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน	32	54.20	48	67.60	$\chi^2 = 15.248$ Pearson Chi-Square P = 0.018**
ประถมศึกษา	8	13.60	0	0.00	
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	8.50	8	11.30	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8	13.60	8	11.30	
ปวช.	1	1.70	5	7.00	
ปวส.	1	1.70	0	0.00	
กศน.	4	6.80	2	2.80	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายหล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

ระดับการศึกษา	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้เรียน	45	58.40	34	65.40	$\chi^2 = 8.789$ Pearson Chi-Square P = 0.721
ประถมศึกษา	5	6.50	3	5.80	
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	6.50	8	15.40	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	14.30	5	9.60	
ปวช.	6	7.80	0	0.00	
ปวส.	1	1.30	0	0.00	
กศน.	4	5.20	2	3.80	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านอาชีพก่อนตั้งครรภ์

5.1.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสารของมึนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสารของมึนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
อาชีพก่อนตั้งครรภ์	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	11	39.30	43	42.20	$\chi^2 = 2.092$ Pearson Chi-Square P = 0.911
รับจ้างทั่วไป	9	32.10	29	28.40	
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	1	3.60	3	2.90	
ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	2	7.10	6	5.90	
พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนักร้อง	1	3.60	1	1.00	
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	4	14.30	17	16.70	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	3	2.90	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการที่สถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

อาชีพก่อนตั้งครรภ์	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	22	38.60	32	43.80	$\chi^2 = 3.807$
รับจ้างทั่วไป	18	31.60	20	27.40	
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	1	1.80	3	4.10	Pearson Chi-Square P = 0.703
ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	2	3.50	6	8.20	
พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนักร้อง	1	1.80	1	1.40	
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	12	21.10	9	12.30	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	1	1.80	2	2.70	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

อาชีพก่อนตั้งครรภ์	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	12	46.20	42	40.40	$\chi^2 = 4.485$
รับจ้างทั่วไป	6	23.10	32	30.80	
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	1	3.80	3	2.90	Pearson Chi-Square P = 0.611
ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	3	11.50	5	4.80	
พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนักร้อง	1	3.80	1	1.00	
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	3	11.50	18	17.30	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	3	2.90	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่(N=130)

อาชีพก่อนตั้งครรภ์	การแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	10	27.80	44	46.80	$\chi^2 = 4.799$ Pearson Chi-Square P = 0.570
รับจ้างทั่วไป	13	36.10	25	26.60	
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	1	2.80	3	3.20	
ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	2	5.60	6	6.40	
พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนักร้อง	1	2.80	1	1.10	
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	8	22.20	13	13.80	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	1	2.80	2	2.10	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

อาชีพก่อนตั้งครรภ์	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	25	42.40	29	40.80	$\chi^2 = 7.611$ Pearson Chi-Square P = 0.268
รับจ้างทั่วไป	19	32.20	19	26.80	
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	3	5.10	1	1.40	
ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	5	8.50	3	4.20	
พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนึ่งเครื่อง	1	1.70	1	1.40	
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	6	10.20	15	21.10	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	3	4.20	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

อาชีพก่อนตั้งครรภ์	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	32	41.60	22	42.30	$\chi^2 = 5.809$ Pearson Chi-Square P = 0.925
รับจ้างทั่วไป	23	29.90	14	26.90	
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	2	2.60	2	3.80	
ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร	5	6.50	3	5.80	
พนักงานเสิร์ฟ/เด็กนักร้อง	0	0.00	2	3.80	
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	13	16.90	8	15.40	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	2	2.60	1	1.90	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา

5.1.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
สถานภาพสมรสของบิดา	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มารดา					
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	10	35.70	36	35.30	
พ่อหรือแม่เป็นหม้าย	4	14.30	12	11.80	$\chi^2 = 1.236$
พ่อแม่เลิกกัน	6	21.40	23	22.50	Pearson Chi-Square
พ่อแม่แยกกันอยู่	7	25.00	30	29.40	P = 0.872
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	1	3.60	1	1.00	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

การเที่ยวสถานบันเทิง					
สถานภาพสมรสของบิดา	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มารดา					
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	19	33.30	27	37.00	
พ่อหรือแม่เป็นหม้าย	9	15.80	7	9.60	$\chi^2 = 6.371$
พ่อแม่เลิกกัน	15	26.30	14	19.20	Pearson Chi-Square
พ่อแม่แยกกันอยู่	12	21.10	25	34.20	P = 0.173
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	2	3.50	0	0.00	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ					
สถานภาพสมรสของบิดา มารดา	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	12	46.20	34	32.70	$\chi^2 = 4.502$ Pearson Chi-Square P = 0.342
พ่อหรือแม่เป็นหม้าย	5	19.20	11	10.60	
พ่อแม่เลิกกัน	4	15.40	25	24.00	
พ่อแม่แยกกันอยู่	5	19.20	32	30.80	
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	0	0.00	2	1.90	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานหรือมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่(N=130)

การแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่					
สถานภาพสมรสของบิดา มารดา	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	7	19.40	39	41.50	$\chi^2 = 10.789$ Pearson Chi-Square P = 0.029**
พ่อหรือแม่เป็นหม้าย	4	11.10	12	12.80	
พ่อแม่เลิกกัน	11	30.60	18	19.10	
พ่อแม่แยกกันอยู่	12	33.30	25	26.60	
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	2	5.60	0	0.00	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

สถานภาพสมรสของบิดา มารดา	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	15	25.40	31	43.70	$\chi^2 = 5.393$ Pearson Chi-Square P = 0.249
พ่อหรือแม่เป็นหม้าย	8	13.60	8	11.30	
พ่อแม่เลิกกัน	17	28.80	12	16.90	
พ่อแม่แยกกันอยู่	18	30.50	19	26.80	
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	1	1.70	1	1.40	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

การแต่งกายล่อแหลม					
สถานภาพสมรสของบิดา มารดา	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	31	40.30	15	28.80	$\chi^2 = 9.643$ Pearson Chi-Square P = 0.291
พ่อหรือแม่เป็นหม้าย	12	15.60	4	7.70	
พ่อแม่เลิกกัน	12	15.60	17	30.80	
พ่อแม่แยกกันอยู่	21	27.30	16	30.80	
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	1	1.30	1	1.90	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านรายได้

5.1.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
รายได้	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีเหลือเก็บ	11	39.30	28	27.50	$\chi^2 = 1.761$
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	12	42.90	57	55.90	Pearson Chi-Square
ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	4	14.30	14	13.70	P = 0.623
เป็นหนี้	1	3.60	3	2.90	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

รายได้	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีเหลือเก็บ	19	33.30	20	27.40	$\chi^2 = 0.710$
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	29	50.90	40	54.80	Pearson Chi-Square
ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	7	12.30	11	15.10	P = 0.871
เป็นหนี้	2	3.50	2	2.70	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

รายได้	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีเหลือเก็บ	8	30.80	31	29.80	$\chi^2 = 2.779$
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	11	42.30	58	55.80	Pearson Chi-Square
ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	6	23.10	12	11.50	P = 0.427
เป็นหนี้	1	3.80	3	2.90	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.34 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงคู่สาวพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงคู่สาว(N=130)

รายได้	การจะต้องสัมผัสเชิงคู่สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีเหลือเก็บ	14	38.90	25	26.60	$\chi^2 = 3.201$
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	18	50.00	51	54.30	Pearson Chi-Square
ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	4	11.10	14	14.90	P = 0.362
เป็นหนี้	0	0.00	4	4.30	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

รายได้	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีเหลือเก็บ	15	25.40	24	33.80	$\chi^2 = 1.216$
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	34	57.60	35	49.30	Pearson Chi-Square
ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	8	13.60	10	14.10	P = 0.749
เป็นหนี้	2	3.40	2	2.80	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.36 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการแต่งกายหล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการแต่งกายหล่อแหลม(N=130)

รายได้	การแต่งกายหล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีเหลือเก็บ	25	32.50	14	26.90	$\chi^2 = 6.836$
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	40	51.90	29	55.80	Pearson Chi-Square
ไม่พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นหนี้	10	13.00	8	13.50	P = 0.336
เป็นหนี้	2	2.60	2	3.80	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านที่พักอาศัย

5.1.37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสารของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสารของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสารของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
ที่พักอาศัย	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านบิดา	2	7.10	10	9.80	$\chi^2 = 4.738$ Pearson Chi-Square P = 0.449
บ้านมารดา	4	14.30	15	14.70	
บ้านบิดามารดาของท่าน	8	28.60	35	34.30	
บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	2	7.10	17	16.70	
บ้านญาติ	1	3.60	1	1.00	
บ้านแฟน	11	39.30	24	23.50	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

ที่พักอาศัย	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านบิดา	5	8.80	7	9.60	$\chi^2 = 8.869$ Pearson Chi-Square P = 0.114
บ้านมารดา	14	24.60	5	6.80	
บ้านบิดามารดาของท่าน	16	28.10	27	37.00	
บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	6	10.50	13	17.80	
บ้านญาติ	1	1.80	1	1.40	
บ้านแฟน	15	26.30	20	27.40	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.39 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

ที่พักอาศัย	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านบิดา	2	7.70	10	9.60	$\chi^2 = 11.052$ Pearson Chi-Square P = 0.050**
บ้านมารดา	2	7.70	17	16.30	
บ้านบิดามารดาของท่าน	11	42.30	32	30.80	
บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	2	7.70	17	16.30	
บ้านญาติ	2	7.70	0	0.00	
บ้านแฟน	7	26.90	28	26.90	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.40 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงคู่สาวพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงคู่สาว(N=130)

ที่พักอาศัย	การแต่งงานสัมผัสเชิงคู่สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านบิดา	6	16.70	6	6.40	$\chi^2 = 10.305$ Pearson Chi-Square P = 0.067
บ้านมารดา	9	25.00	10	10.60	
บ้านบิดามารดาของท่าน	7	19.40	36	38.30	
บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	5	13.90	14	14.90	
บ้านญาติ	0	0.00	2	2.10	
บ้านแฟน	9	25.00	26	27.70	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.41 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

ที่พักอาศัย	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านบิดา	8	13.60	4	5.60	$\chi^2 = 6.756$ Pearson Chi-Square P = 0.239
บ้านมารดา	10	16.90	9	12.70	
บ้านบิดามารดาของท่าน	14	23.70	29	40.80	
บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	11	18.60	8	11.30	
บ้านญาติ	1	1.70	1	1.40	
บ้านแฟน	15	25.40	20	28.20	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.42 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายหล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ในการแต่งกายหล่อแหลม(N=130)

ที่พักอาศัย	การแต่งกายหล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านบิดา	5	6.50	7	13.50	$\chi^2 = 9.662$ Pearson Chi-Square P = 0.471
บ้านมารดา	9	11.70	10	19.20	
บ้านบิดามารดาของท่าน	31	40.30	12	23.10	
บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย	13	16.90	6	11.50	
บ้านญาติ	1	1.30	1	1.90	
บ้านแฟน	18	23.40	17	30.80	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านรูปแบบการเลี้ยงดู

5.1.43 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

รูปแบบการเลี้ยงดู	การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เข้มงวด	2	7.10	16	15.70	$\chi^2 = 1.643$
ตามใจให้อิสระเต็มที่	3	10.70	7	6.90	Pearson Chi-Square
ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	23	82.10	79	77.50	P = 0.440
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.44 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

รูปแบบการเลี้ยงดู	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เข้มงวด	8	14.00	10	13.70	$\chi^2 = 0.066$
ตามใจให้อิสระเต็มที่	4	7.00	6	8.20	Pearson Chi-Square
ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	45	78.90	57	78.10	P = 0.968
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.45 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

รูปแบบการเลี้ยงดู	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เข้มงวด	3	11.50	15	14.40	$\chi^2 = 0.147$
ตามใจให้อิสระเต็มที่	2	7.70	8	7.70	Pearson Chi-Square P = 0.929
ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	21	80.80	81	77.90	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.46 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงผู้สาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงผู้สาว(N=130)

รูปแบบการเลี้ยงดู	การจะต้องสัมผัสเชิงผู้สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เข้มงวด	6	16.70	12	12.80	$\chi^2 = 0.585$
ตามใจให้อิสระเต็มที่	2	5.60	8	8.50	Pearson Chi-Square P = 0.747
ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	28	77.80	74	78.70	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.47 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.53)

ตารางที่ 4.53 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

รูปแบบการเลี้ยงดู	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เข้มงวด	9	15.30	9	12.70	$\chi^2 = 3.028$
ตามใจให้อิสระเต็มที่	7	11.90	3	4.20	Pearson Chi-Square
ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	43	72.90	59	83.10	P = 0.220
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.48 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.54 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

รูปแบบการเลี้ยงดู	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เข้มงวด	12	15.60	6	11.50	$\chi^2 = 1.304$
ตามใจให้อิสระเต็มที่	7	9.10	3	5.80	Pearson Chi-Square
ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง	58	75.30	44	82.70	P = 0.861
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิม

5.1.49 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.55)

ตารางที่ 4.55 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
ความสัมพันธ์ในครอบครัว เดิม	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักกันดี	21	75.00	88	86.30	$\chi^2 = 11.308$
ทะเลาะเบาะแว้งกัน	3	10.70	13	12.70	Pearson Chi-Square
แกล้งแย่งแข่งขัน	1	3.60	0	0.00	P = 0.023**
ตัวใครตัวมันแต่ไม่ทะเลาะ	3	10.70	1	1.00	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.50 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.56)

ตารางที่ 4.56 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักกันดี	45	78.90	64	87.70	$\chi^2 = 3.733$
ทะเลาะเบาะแว้งกัน	8	14.00	8	11.00	Pearson Chi-Square
แก่งแย่งแข่งขัน	1	1.80	0	0.00	P = 0.443
ตัวใครตัวมันแต่ไม่ทะเลาะ	3	5.30	1	1.40	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.51 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.57 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ					
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักกันดี	20	76.90	89	85.60	$\chi^2 = 5.019$
ทะเลาะเบาะแว้งกัน	4	15.40	12	11.50	Pearson Chi-Square
แก่งแย่งแข่งขัน	1	3.80	0	0.00	P = 0.285
ตัวใครตัวมันแต่ไม่ทะเลาะ	1	3.80	3	2.90	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.52 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงรู้สว่าพบว่ามี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.58)

ตารางที่ 4.58 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมผัสเชิงผู้สาว(N=130)

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	การแต่งงานสัมผัสเชิงผู้สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักกันดี	28	77.80	81	86.20	$\chi^2 = 4.029$
ทะเลาะเบาะแว้งกัน	6	16.70	10	10.60	Pearson Chi-Square
แก่งแย่งแข่งขัน	0	0.00	1	1.10	P = 0.402
ตัวใครตัวมันแต่ไม่ทะเลาะ	2	5.60	2	2.20	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.53 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

ความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิม	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักกันดี	45	76.30	64	90.10	$\chi^2 = 6.846$
ทะเลาะเบาะแว้งกัน	11	18.60	5	7.00	Pearson Chi-Square
แก่งแย่งแข่งขัน	0	0.00	1	1.40	P = 0.144
ตัวใครตัวมันแต่ไม่ทะเลาะ	3	5.10	1	1.40	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.54 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

การแต่งกายล่อแหลม					
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดิม					
รักกันดี	65	84.40	44	82.70	$\chi^2 = 3.304$
ทะเลาะเบาะแว้งกัน	10	13.00	6	11.50	Pearson Chi-Square
แก่งแย่งแข่งขัน	0	0.00	1	1.90	P = 0.914
ตัวใครตัวมันแต่ไม่ทะเลาะ	2	2.00	2	3.80	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

5.1.55 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามมีอายุ ต่ำสุด 13 ปี สูงสุด 19 ปี และหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นเหล่านี้ใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการตั้งครรภ์จำนวน 102 คนและไม่ใช้จำนวน 28 คน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05(ดังแสดงในตารางที่ 4.61)

ตารางที่ 4.61 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้ง แรก(ปี)	การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมา				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	2	7.10	4	3.90	$\chi^2 = 12.662$ Pearson Chi-Square P = 0.049**
14	6	21.40	7	6.90	
15	13	46.40	30	29.40	
16	4	14.30	32	31.40	
17	3	10.70	22	21.60	
18	0	0.00	6	5.90	
19	0	0.00	1	1.00	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.1.56 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.62 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้ง แรก(ปี)	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	2	3.50	4	5.50	$\chi^2 = 2.711$ Pearson Chi-Square P = 0.8441
14	5	8.80	8	11.00	
15	20	35.10	23	31.50	
16	17	29.80	19	26.00	
17	9	15.80	16	21.90	
18	3	5.30	3	4.10	
19	1	1.80	0	0.00	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.1.57 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.63)

ตารางที่ 4.63 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้ง แรก(ปี)	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	2	7.70	4	3.80	$\chi^2 = 10.179$ Pearson Chi-Square P = 0.117
14	5	19.20	8	7.70	
15	12	46.20	31	29.80	
16	3	11.50	33	31.70	
17	4	15.40	21	20.20	
18	0	0.00	6	5.80	
19	0	0.00	1	1.00	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.1.58 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงฐูสาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.64)

ตารางที่ 4.64 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานต้องสัมผัสเชิงผู้สาว(N=130)

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้ง แรก(ปี)	การแต่งงานสัมผัสเชิงผู้สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	1	2.80	5	5.30	$\chi^2 = 8.706$ Pearson Chi-Square P = 0.191
14	0	0.00	13	13.80	
15	14	38.90	29	30.90	
16	11	30.60	25	26.60	
17	7	19.40	18	19.10	
18	2	5.60	4	4.30	
19	1	2.80	0	0.00	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.1.59 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กึ่งเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.65)

ตารางที่ 4.65 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กึ่งเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้ง แรก(ปี)	การอยู่กึ่งเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	4	6.80	2	2.80	$\chi^2 = 3.987$ Pearson Chi-Square P = 0.678
14	5	8.50	8	11.30	
15	17	28.80	26	36.60	
16	19	32.20	17	23.90	
17	12	20.30	13	18.30	
18	2	3.40	4	5.60	
19	0	0.00	1	1.40	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.1.60 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.66)

ตารางที่ 4.66 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

แต่งกายล่อแหลม					
อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก(ปี)	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13	2	2.60	4	7.70	$\chi^2 = 5.747$ Pearson Chi-Square P = 0.928
14	7	9.10	6	11.50	
15	25	32.50	18	34.60	
16	22	28.60	13	25.00	
17	16	20.80	9	17.30	
18	4	5.20	2	3.80	
19	1	1.30	0	0.00	
รวม	77	100.00	53	100.00	

5.2 ปัจจัยด้านจิตวิทยาของผู้ตอบแบบสอบถามต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนามชัยเขต พบว่า

ด้านอายุที่มีแฟนครั้งแรก

5.2.1 หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามเริ่มมีแฟนครั้งแรกอายุต่ำสุด 11 ปี สูงสุด 18 ปี ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.67)

ตารางที่ 4.67 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

อายุที่มีแฟนครั้งแรก(ปี)	การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมา				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11	1	3.60	1	1.00	$\chi^2 = 9.606$ Pearson Chi-Square P = 0.212
12	0	0.00	3	2.90	
13	3	10.70	8	7.80	
14	10	35.70	16	15.70	
15	8	28.60	32	31.40	
16	5	17.90	26	25.50	
17	1	3.60	11	10.80	
18	0	0.00	5	4.90	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.2.2 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.68)

ตารางที่ 4.68 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

อายุที่มีแฟนครั้งแรก(ปี)	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11	1	1.80	1	1.40	$\chi^2 = 3.717$ Pearson Chi-Square P = 0.812
12	2	3.50	1	1.40	
13	4	7.00	7	9.60	
14	8	14.00	18	24.70	
15	18	31.60	22	30.10	
16	16	28.10	15	20.50	
17	6	10.50	6	8.20	
18	2	3.50	3	4.10	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.2.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.69)

ตารางที่ 4.69 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

อายุที่มีแฟนครั้งแรก(ปี)	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11	0	0.00	2	1.90	$\chi^2 = 5.964$ Pearson Chi-Square P = 0.544
12	0	0.00	3	2.90	
13	3	11.50	8	7.70	
14	8	30.80	18	17.30	
15	9	34.60	31	29.80	
16	4	15.40	27	26.00	
17	2	7.70	10	9.60	
18	0	0.00	5	4.80	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.2.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.70)

ตารางที่ 4.70 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่(N=130)

อายุที่มีแฟนครั้งแรก(ปี)	การแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11	1	2.80	1	1.10	$\chi^2 = 24.318$ Pearson Chi-Square P = 0.001**
12	3	8.30	0	0.00	
13	2	5.60	9	9.60	
14	1	2.80	25	26.60	
15	10	27.80	30	31.90	
16	11	30.60	20	21.30	
17	4	11.10	8	8.50	
18	4	11.10	1	1.10	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.2.5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.71)

ตารางที่ 4.71 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

อายุที่มีแฟนครั้งแรก(ปี)	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11	0	0.00	2	2.80	$\chi^2 = 6.077$ Pearson Chi-Square P = 0.531
12	1	1.70	2	2.80	
13	6	10.20	5	7.00	
14	10	16.90	16	22.50	
15	15	25.40	25	35.20	
16	17	28.80	14	19.70	
17	7	11.90	5	7.00	
18	3	5.10	2	2.80	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.2.6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายต่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.72)

ตารางที่ 4.72 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายต่อแหลม(N=130)

แต่งกายต่อแหลม				
อายุที่มีแฟนครั้งแรก(ปี)	ไม่ใช่		ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	0	0.00	2	3.80
12	1	1.30	2	3.80
13	6	7.7	5	9.60
14	16	20.50	10	19.20
15	24	30.80	16	30.80
16	21	26.90	10	19.20
17	6	7.70	6	11.50
18	4	5.10	1	1.90
รวม	77	100.00	53	100.00

$\chi^2 = 6.158$
Pearson Chi-Square
P = 0.521

ด้านความพร้อมในการตั้งครุฑ

5.2.7 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครุฑของหญิงตั้งครุฑวัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.73)

ตารางที่ 4.73 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครุฑของหญิงตั้งครุฑวัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
ความพร้อมในการตั้งครุฑ	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พร้อม	11	39.30	64	62.70	$\chi^2 = 5.656$
ไม่พร้อม	9	32.10	16	15.70	Pearson Chi-Square
ไม่แน่ใจ	8	28.60	22	21.60	P = 0.059
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.2.8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครุฑของหญิงตั้งครุฑวัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.74)

ตารางที่ 4.74 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครุฑของหญิงตั้งครุฑวัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

ความพร้อมในการตั้งครุฑ	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พร้อม	34	59.60	41	56.20	$\chi^2 = 2.089$
ไม่พร้อม	13	22.80	12	16.40	Pearson Chi-Square
ไม่แน่ใจ	10	17.50	20	27.40	P = 0.352
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.2.9 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.75)

ตารางที่ 4.75 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

ความพร้อมในการตั้งครรภ์	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พร้อม	10	38.50	65	62.50	X ² = 6.292 Pearson Chi-Square P = 0.043**
ไม่พร้อม	9	34.60	16	15.40	
ไม่แน่ใจ	7	26.90	23	22.10	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.2.10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงผู้สาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.76)

ตารางที่ 4.76 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงผู้สาว(N=130)

ความพร้อมในการตั้งครรภ์	การจะต้องสัมผัสเชิงผู้สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พร้อม	20	55.60	55	58.50	X ² = 0.120 Pearson Chi-Square P = 0.942
ไม่พร้อม	7	19.40	18	19.10	
ไม่แน่ใจ	9	25.00	21	22.30	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.2.11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.77)

ตารางที่ 4.77 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

ความพร้อมในการตั้งครรภ์	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พร้อม	41	69.50	34	47.90	$\chi^2 = 6.575$
ไม่พร้อม	7	11.90	18	25.40	Pearson Chi-Square
ไม่แน่ใจ	11	18.60	19	26.80	P = 0.037**
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.2.12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.78)

ตารางที่ 4.78 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

ความพร้อมในการตั้งครรภ์	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พร้อม	42	53.80	33	63.50	$\chi^2 = 2.000$
ไม่พร้อม	18	23.10	7	13.50	Pearson Chi-Square
ไม่แน่ใจ	18	23.10	12	23.10	P = 0.868
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านสาเหตุในการตั้งครรภ์

5.2.13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.79)

ตารางที่ 4.79 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
สาเหตุในการตั้งครรภ์	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจ	8	28.60	38	37.30	$\chi^2 = 0.784$
ความล้มเหลวในการ คุมกำเนิด	6	21.40	21	20.60	Pearson Chi-Square
ไม่ได้คุมกำเนิด	14	50.00	43	42.20	P = 0.676
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.2.14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.80)

ตารางที่ 4.80 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

สาเหตุในการตั้งครรภ์	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจ	22	38.60	24	32.90	$\chi^2 = 0.583$
ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด	12	21.10	15	20.50	Pearson Chi-Square
ไม่ได้คุมกำเนิด	23	40.40	34	46.60	P = 0.747
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.2.15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.81)

ตารางที่ 4.81 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

สาเหตุในการตั้งครรภ์	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจ	8	30.80	38	36.50	$\chi^2 = 0.318$
ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด	6	23.10	21	20.20	Pearson Chi-Square
ไม่ได้คุมกำเนิด	12	46.20	45	43.30	P = 0.853
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.2.16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงชู้สาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.82)

ตารางที่ 4.82 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงชู้สาว(N=130)

สาเหตุในการตั้งครรภ์	การจะต้องสัมผัสเชิงชู้สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจ	14	38.90	32	34.00	$\chi^2 = 2.605$
ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด	10	27.80	17	18.10	Pearson Chi-Square
ไม่ได้คุมกำเนิด	12	33.30	45	47.90	P = 0.272
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.2.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.83)

ตารางที่ 4.83 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

สาเหตุในการตั้งครรภ์	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจ	31	52.50	15	21.10	$\chi^2 = 14.130$ Pearson Chi-Square P = 0.001**
ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด	8	13.60	19	26.80	
ไม่ได้คุมกำเนิด	20	33.90	37	52.10	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.2.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.84)

ตารางที่ 4.84 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

สาเหตุในการตั้งครรภ์	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความตั้งใจ	27	34.60	19	36.50	$\chi^2 = 0.086$ Pearson Chi-Square P = 0.958
ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด	16	20.50	11	21.20	
ไม่ได้คุมกำเนิด	35	44.90	22	42.30	
รวม	77	100.00	53	100.00	

ด้านการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครอง

5.2.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.85)

ตารางที่ 4.85 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศ กับผู้ปกครอง	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	10	35.70	48	47.10	$\chi^2 = 4.442$
พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	7	25.00	28	27.50	Pearson Chi-Square
พูดได้เล็กน้อย	6	21.40	20	19.60	P = 0.218
ไม่สามารถพูดได้เลย	5	17.90	6	5.90	
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.2.20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.86)

ตารางที่ 4.86 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศ กับผู้ปกครอง	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	27	47.40	31	42.50	$\chi^2 = 0.778$
พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	16	28.10	19	26.00	Pearson Chi-Square
พูดได้เล็กน้อย	10	17.50	16	21.90	P = 0.855
ไม่สามารถพูดได้เลย	4	7.00	7	9.60	
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.2.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05(ดังแสดงในตารางที่ 4.87)

ตารางที่ 4.87 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศ กับผู้ปกครอง	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	10	38.50	48	46.20	$\chi^2 = 9.204$
พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	5	19.20	30	28.80	Pearson Chi-Square
พูดได้เล็กน้อย	5	19.20	21	20.20	P = 0.027**
ไม่สามารถพูดได้เลย	6	23.10	5	4.80	
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.2.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่พบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.88)

ตารางที่ 4.88 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่(N=130)

การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศ กับผู้ปกครอง	การแต่งงานสัมพันธ์เชิงคู่				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	16	44.40	42	44.70	$\chi^2 = 0.643$
พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	10	27.80	25	26.60	Pearson Chi-Square
พูดได้เล็กน้อย	8	22.20	18	19.10	P = 0.889
ไม่สามารถพูดได้เลย	2	5.60	9	9.60	
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.2.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.89)

ตารางที่ 4.89 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์
วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศ กับผู้ปกครอง	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	28	47.50	30	42.30	$\chi^2 = 2.670$
พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	18	30.50	17	23.90	Pearson Chi-Square
พูดได้เล็กน้อย	10	16.90	16	22.50	P = 0.445
ไม่สามารถพูดได้เลย	3	5.10	8	11.30	
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.2.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์
วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันยามี
นัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.90)

ตารางที่ 4.90 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองของหญิงตั้งครรภ์
วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศ กับผู้ปกครอง	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย	35	44.90	23	44.20	$\chi^2 = 0.572$
พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย	20	25.60	15	28.80	Pearson Chi-Square
พูดได้เล็กน้อย	17	21.80	9	17.30	P = 0.908
ไม่สามารถพูดได้เลย	6	7.70	5	9.60	
รวม	77	100.00	53	100.00	

5.3 ปัจจัยด้านความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอำเภอสนามชัยเขต พบว่า

5.3.1 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.91)

ตารางที่ 4.91 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ(N=130)

การใช้สารเคมีและสุราของมีนเมากระตุ้น อารมณ์ทางเพศ					
ความรู้	ไม่ใช้		ใช้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 5 คะแนน	3	10.70	18	17.60	$\chi^2 = 0.780$
≥ 5 คะแนน	25	89.30	84	82.40	Pearson Chi-Square
					P = 0.377
รวม	28	100.00	102	100.00	

5.3.2 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการการเที่ยวสถานบันเทิงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.92)

ตารางที่ 4.92 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเที่ยวสถานบันเทิง(N=130)

ความรู้	การเที่ยวสถานบันเทิง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 5 คะแนน	9	15.80	12	16.40	$\chi^2 = 0.10$
≥ 5 คะแนน	48	84.20	61	83.60	Pearson Chi-Square
					P = 0.921
รวม	57	100.00	73	100.00	

5.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.93)

ตารางที่ 4.93 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ(N=130)

ความรู้	การเปิดรับสื่อกระตุ้นทางเพศ				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 5 คะแนน	2	7.70	19	18.30	$\chi^2 = 1.718$
≥ 5 คะแนน	24	92.30	85	81.70	Pearson Chi-Square
					P = 0.190
รวม	26	100.00	104	100.00	

5.3.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงคู่สาวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ(ดังแสดงในตารางที่ 4.94)

ตารางที่ 4.94 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการจะต้องสัมผัสเชิงคู่สาว(N=130)

ความรู้	การจะต้องสัมผัสเชิงคู่สาว				
	ไม่มี		มี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 5 คะแนน	5	13.90	16	17.00	$\chi^2 = 0.189$
≥ 5 คะแนน	31	86.10	78	83.00	Pearson Chi-Square
					P = 0.664
รวม	36	100.00	94	100.00	

5.3.5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.95)

ตารางที่ 4.95 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง(N=130)

ความรู้	การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 5 คะแนน	11	18.60	10	14.10	$\chi^2 = 0.495$
≥ 5 คะแนน	48	81.40	61	85.90	Pearson Chi-Square
					P = 0.482
รวม	59	100.00	71	100.00	

5.3.6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ (ดังแสดงในตารางที่ 4.96)

ตารางที่ 4.96 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในการแต่งกายล่อแหลม(N=130)

ความรู้	การแต่งกายล่อแหลม				
	ไม่ใช่		ใช่		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 5 คะแนน	10	13.00	11	21.20	$\chi^2 = 1.723$
≥ 5 คะแนน	67	87.00	41	78.80	Pearson Chi-Square
					P = 0.423
รวม	77	100.00	53	100.00	

บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยโดยการสังเกตเชิงพรรณนา (cross-sectional descriptive study) เรื่อง ตำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยสรุปอภิปรายผลการดำเนินงานและเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผล

ผลการวิจัย

ตำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ข้อมูลทั่วไป)

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 16 – 17 ปีมากที่สุด โดยอายุน้อยที่สุด คือ 13 ปี และอายุมากที่สุด 19 ปี จำนวนการตั้งครรภ์ ส่วนใหญ่เป็นครั้งแรกมากที่สุด จำนวน 112 คน ระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์ก่อนการตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 80 คน อาชีพก่อนการตั้งครรภ์ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 54 คน สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 46 คน รายได้ของครอบครัวก่อนการตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ ที่พักอาศัยก่อนการตั้งครรภ์ พบว่าส่วนใหญ่บ้านบิดามารดาของท่าน ด้านรูปแบบการเลี้ยงดูของบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่ให้อิสระบ้าง ตักเตือนบ้าง สถานภาพสมรสปัจจุบัน พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสและอยู่ด้วยกัน อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่อายุ 15 ปีมากที่สุด โดยอายุน้อยที่สุด คือ 12 ปี และอายุมากที่สุด 19 ปี

ระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถานภาพสมรสบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการจะต้องสัมผัสเชิงสุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีเมากระดุมอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีแฟนครั้งแรก อายุ 15 ปีมากที่สุด จำนวน 40 คน โดยอายุน้อยที่สุด คือ 11 ปี และอายุมากที่สุด 18 ปี ความตั้งใจที่จะให้เกิดการตั้งครรภ์พบว่าตั้งใจและไม่ตั้งใจมีจำนวนเท่าๆกัน ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์พบว่าส่วนใหญ่มีความพร้อม สาเหตุให้เกิดการตั้งครรภ์ครั้งนี้พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้คุมกำเนิด พுகุยเรื่องเพศกับบิดามารดา/ผู้ปกครอง พบว่าส่วนใหญ่พุดได้ทุกอย่างอย่างเปิดเผย เพื่อนสนิทที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี พบว่าส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี และพบว่าส่วนใหญ่มีมารดาที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี

อายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการจะต้องสัมผัสเชิงซู้สาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สาเหตุของการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การสื่อสารเรื่องเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์

พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 50 และผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 การวิเคราะห์คะแนนการตอบแบบแบบวัดความรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องมากที่สุด คือ ข้อ 4 การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียงครั้งเดียวโดยไม่มีการคุมกำเนิด ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้ ที่ตอบได้ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรง ส่วนข้อตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 7 การนิตยาคุมกำเนิดต้องฉีดหลังมีประจำเดือน 15 วันและต้องฉีดต่อเนื่องกันทุกเดือน แสดงถึงการเรียนการสอนสุขศึกษาในชั้นเรียนยังไม่พอ

ความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

อำเภอสนามชัยเขต

สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเป็นบ้านแพนมากที่สุด รองลงมา คือ บ้านตนเอง ด้านเหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก พบว่า ความรัก เป็นแรงจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก ปัจจัยด้านการใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ โดยใช้จะเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด ด้านการใช้สื่อลามกเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ใช้สื่อลามกเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพียง สื่อที่ใช้มากที่สุด คือ คลิปมือ ความถี่ในการดูสื่อลามกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าใช้มากที่สุดคือ 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ แต่งกายของกลุ่มตัวอย่างก่อนตั้งครรภ์ ส่วนใหญ่พบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่งกายตามแฟชั่นแต่ไม่โป๊มากที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำดับพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผลครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้ หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ ภาพรวมอยู่ในระดับ สูง ($\bar{X}=2.44$, S.D. 1.00) เป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัย โดยพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงมากที่สุด คือ การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำดับ ($\bar{X}=2.58$, S.D. 0.98) รองลงมาคือ การจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงสุภาพ ($\bar{X}=1.86$, S.D. 0.81) และการแต่งกายที่ล่อแหลม ($\bar{X}=1.80$, S.D. 0.87) ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการอยู่กับเพศตรงข้าม อาจเป็นเพื่อนหรือคนรัก อยู่ในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่เป็นที่สาธารณะหรือลับตาคน เช่น ในห้องส่วนตัว ห้องเช่า ที่ลับตาคน เป็นต้น การที่วัยรุ่นอยู่ด้วยกันในที่เปลี่ยวหรือสาธารณะ อาจมีการเร้าอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น มีโอกาสถูกเนื้อต้องตัวกันหรือการแต่งกายที่เผยให้เห็นสัดส่วนของร่างกายจะเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้มในบรรยากาศ ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีกำลังแรงขับทางเพศมาก ถ้าขาดการยับยั้งชั่งใจจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ขึ้นได้⁽⁸⁾ สอดคล้องกับการศึกษาของ วีระชัย สิทธิปิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่องสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่า สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ใช้ที่บ้านตนเอง มากถึงร้อยละ 50.30 โดยปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุจูงใจ คือ การอยู่กันสองต่อสอง ร้อยละ 32.20

อายุของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่าจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตั้งครรภ์เป็นครั้งแรกมากที่สุด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่าระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีเมากระดุมอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิงการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศการแตะต้องสัมผัสเชิงผู้สาวและ การแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าระดับการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการอยู่กับเพศตรงข้าม อาจเป็นเพื่อนหรือคนรัก ในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน อาจมีการเร้าอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้นทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้มในบรรยากาศ ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีกำลังแรงขับทางเพศมาก ถ้าขาดการยับยั้งชั่งใจจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ขึ้นได้⁽⁸⁾ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 ทำให้มีเวลาที่จะไปนัดพบกันตามสถานที่ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น โดยจะเห็นได้ว่าสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเป็นบ้านแฟนมากที่สุด รองลงมาคือ บ้านตนเองและโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 66.20 , 16.20 และ 8.50 ตามลำดับ ด้านเหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก พบว่า ความรัก เป็นแรงจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก รองลงมาคือการอยู่ด้วยกันสองต่อสอง และไม่กล้าปฏิเสธคู่รัก คิดเป็นร้อยละ 55.40, 54.60 และ 9.20 ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงโดยเฉพาะเมื่อไม่ได้เข้าสู่ระบบการเรียน การอยู่ด้วยกันตามลำพังในที่ลับตา การมีเหตุปัจจัยคือการถูกเนื้อต้องตัวรวมถึงไม่กล้าปฏิเสธคู่รักที่มีการกระตุ้น

อารมณ์ทางเพศ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของ วีระชัย ลิทธิปิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่องสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทยพบว่า เด็กะระดับปวช. 2 มีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าเด็กะระดับ ม.2 คือ ร้อยละ 42.30 และ 5.80 และสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ใช้ที่บ้านตนเอง มากถึงร้อยละ 50.30 โดยปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุจูงใจ คือ การอยู่กันสองต่อสอง ร้อยละ 32.20

อาชีฟ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขตพบว่าอาชีฟไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถานภาพสมรสบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขตพบว่า สถานภาพสมรสบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีนเมากระดุมอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิงการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง และการแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าสถานภาพสมรสบิดามารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการจะต้องสัมผัสเชิงชั่วสาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก วัยรุ่นที่เติบโตขึ้นภายในครอบครัวที่ความสัมพันธ์ไม่ดี โดยเฉพาะปัจจุบันเป็นครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่เนื่องมาจากปัญหาการหย่าร้างที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เด็กไม่สามารถมีต้นแบบในการเลือกปฏิบัติตน จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าบิดามารดาแยกกันอยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ซึ่งปัญหานี้ทำให้วัยรุ่นหันไปหาเพื่อนและการคบเพื่อนต่างเพศเพื่อทดแทน เมื่อเกิดถูกเนื้อต้องตัวกันหรือการแต่งกายที่เผยให้เห็นสัดส่วนของร่างกายจะเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญภา ศรีหรั่ง, สุทิน ชนะบุญและคณะพงษ์ คนรู้ชินวงศ์ (2557)⁽²¹⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด ความตั้งใจและปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า การสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิดและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นปัจจัยที่กำหนดความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเมื่อแต่งงานแล้ว จะรักษาพรหมจรรย์จนถึงวัยอันควร วางแผนป้องกันการตั้งครรภ์และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่พักอาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขตพบว่าที่พักอาศัย ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีนเมากระดุมอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิงการจะต้องสัมผัสเชิงชั่วสาวการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังและ การแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าที่พักอาศัยของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากเรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาทางสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกลื่อนหาซื้อได้ง่าย ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าถึงเรื่องได้ง่ายขึ้นประกอบกับครอบครัวในสังคมไทยมีแนวโน้มที่จะมีขนาดลดลงจากครอบครัวขยาย กลายมาเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้านเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจทำให้ต้องออกทำงานตั้งแต่เช้าและกลับถึงบ้านมืด โดยจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือสื่อสารสำหรับเด็ก เด็กวัยรุ่นเมื่ออยู่บ้านเพียงลำพังและมีเครื่องมือสื่อสารที่สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้สะดวกโดยเด็กวัยนี้ยังไม่มีการแยกแยะการรับรู้สื่อ ดังนั้นจึงทำให้เกิดการดูสื่อลามก กระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้อย่างง่ายดาย ซึ่งจากงานวิจัยนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้สื่อในการดูสื่อลามก โดยสื่อที่ใช้มากที่สุด คือ คลิปมือถือ รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต/ออนไลน์ และทีวี/ซีดี คิดเป็นร้อยละ 80.00, 9.20 และ 2.30 ตามลำดับ ความถี่ในการดูสื่อลามกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ใช้มากที่สุดคือ 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 7.70 สอดคล้องกับการศึกษาของวิระชัย สิทธิพิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่องสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่าการดูสื่อลามก ซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมือถือ มากถึงร้อยละ 64.90 และจารูวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล (2558)⁽²⁴⁾ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิกรุงเทพมหานครพบว่า การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($p = 0.04$) และผลสำรวจของเอแบคโพล (2560)⁽²³⁾ ถึงเรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน” พบว่าปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมหรือกระตุ้นให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นจำนวน 70.8 % เห็นว่าเป็นวีซีดีหรือดีวีดีลามก ที่หาซื้อได้ง่าย และจำนวน 62.3 % คือการลงรูปภาพที่

ไม่เหมาะสมหรือภาพโป๊ในสื่อ อาทิ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร และอีกจำนวน 59% เห็นว่าเป็นเว็บไซต์ลามกในอินเทอร์เน็ต

รูปแบบการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิม สถานภาพสมรสของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น และอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการเที่ยวสถานบันเทิงเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจะต้องสัมผัสเชิงชั่วสาวการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังและ การแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีเมากระตุ้มอารมณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก วัยรุ่นเป็นวัยที่มีลักษณะอารมณ์แปรปรวนไม่คงที่ คือ มีความรุนแรง หรือบางครั้งอ่อนไหวได้ง่าย เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจมักจะมีอาการเก็บกด และหันไประบายออกกับสิ่งอื่น เช่น การเล่นเกม เล่นดนตรี การเที่ยวเตร่ การใช้สารเสพติด การหนีออกจากบ้าน เป็นต้น ประกอบกับวัยนี้เป็นวัยที่มีความคิดคะนอง มีความอยากรู้อยากทดลองเสพสิ่งเสพติดและของมีเมาชนิดต่างๆ เมื่อตนมีโอกาส โดยมองข้ามโทษภัยของสิ่งเสพติดเหล่านั้นไป สาเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีเมา นอกจากความคิดคะนองอยากลองและหาประสบการณ์ตามคำชักชวน เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง จากงานวิจัยนี้ พบว่า วัยรุ่นเหล่านี้ใช้สารเคมีและสุราของมีเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการตั้งครรภ์จำนวน 102 คนและไม่ใช้จำนวน 28 คน และช่วงอายุที่ใช้มากที่สุดคือ 15 – 17 ปี ถือเป็นวัยรุ่นตอนกลาง วัยนี้เป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สร้างอัตลักษณ์ของตนเอง มีความขัดแย้งและมีความเครียด อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของสรีระ อารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ เป็นวัยที่ต้องการการเอาใจใส่และแสวงหาต้นแบบในการเลียนแบบที่ดี ต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน ในวัยนี้ถ้ามีเหตุการณ์หรือสภาวะแวดล้อมที่ทำให้เกิดความกดดันหรือว้าวุ่นใจ มักจะถูกชักชวนเข้าหาสุราและสารเสพติดได้ง่าย และพบว่าหลังจากที่วัยรุ่นได้ดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ หรือเสพสารเสพติดเข้าไปแล้ว ส่วนใหญ่มักจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์⁽¹⁶⁾ กล่าวโดยสรุป การดื่มสุราหรือใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นจะส่งผลต่อระบบประสาท เมื่อวัยรุ่นดื่มสุราหรือใช้สารกระตุ้นเข้าไป สารเหล่านี้จะไปออกฤทธิ์ในการกดประสาทที่ระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไป ขาดความยับยั้งชั่งใจ มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง มีความกล้าแสดงออกแม้ในพฤติกรรมทางเพศที่เก็บกดไว้ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศยิ่งขึ้น และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่สุด ดังนั้น การใช้สารเคมีกระตุ้นหรือการดื่มของมีเมา สุรา สารเสพติด จึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

สอดคล้องกับงานวิจัยของวีระชัย ลิทธิปิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ พบว่า ปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์คือการใช้สารเสพติด (ร้อยละ 66.60 เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)

อายุที่มีแฟนครั้งแรก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่าอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิงเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังและ การแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าอายุที่มีแฟนครั้งแรกของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการจะต้องสัมผัสเชิงสู้สาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีกำลังแรงขับทางเพศมาก เมื่อมีการสัมผัสร่างกายซึ่งกันและกันเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ วัยรุ่นเองยังมีการยับยั้งชั่งใจตนเองไม่ได้ ร่วมกับความอยากรู้อยากลอง จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้น การจะต้องสัมผัสในเชิงสู้สาวจึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น สอดคล้องกับการศึกษาของผลสำรวจของเอแบคโพล (2560)⁽²³⁾ ถึงเรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน” พบว่า การยอมรับพฤติกรรมเชิงสู้สาวนั้นวัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับพฤติกรรมการจับมือ ควางแขน และการโอบไหล่หรือเอวกับแฟน และจำนวนกว่า 52.9 % ให้การยอมรับการจับมือ และอีก 40.2% ยอมรับการควางแขนกับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ อาทิ ผับ เชน และห้างสรรพสินค้า

ความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่าความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิง การจะต้องสัมผัสเชิงสู้สาว และการแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากการอยู่กับเพศตรงข้าม อยู่ในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่เป็นที่รโหฐานหรือลับตาคน เมื่อมีการเร้าอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น ถ้าขาดการยับยั้งชั่งใจจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ขึ้น และพบว่าสาเหตุการตั้งครรภ์ในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่ไม่ได้คุมกำเนิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 ซึ่งการอยู่ด้วยกันกับเพศตรงข้ามตามลำพังประกอบกับการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้เตรียมป้องกันหรือไม่พร้อมตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กลีผล (2558)⁽²⁴⁾ พบว่า

การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($p = 0.04$)

สาเหตุของการตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่า สาเหตุของการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิง การเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจะต้องสัมผัสเชิงชู้สาว และ การแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าสาเหตุของการตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ วีระชัย ลิทธิปิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุจูงใจ คือ การอยู่กันสองต่อสอง ร้อยละ 32.20

การสื่อสารเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่า การสื่อสารเรื่องเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการใช้สารเสพติดและการดื่มสุราของมีนเมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิง การอยู่กันสองต่อสองตามลำพัง การจะต้องสัมผัสเชิงชู้สาว และ การแต่งกายล่อแหลมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่าการสื่อสารเรื่องเพศ ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ในด้านการเปิดรับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากสถาบันครอบครัวที่ปัจจุบันได้อ่อนแอลง เด็กได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวน้อยจากที่พ่อแม่ต้องวุ่นกับการทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงลูก หรือบางครอบครัวพ่อแม่มีปัญหาหย่าร้างต้องแยกทางกันทำให้เด็กต้องออกไปหา ความอบอุ่นจากเพื่อนและแฟน ซึ่งถือเป็นเรื่องเสี่ยงที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ และเรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาทางสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกลื่อนหาซื้อได้ง่าย ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าถึงเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้นบิดามารดาเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะถ้าได้มีการพูดคุยทำความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องเพศศึกษากับลูกจะทำให้เด็กไม่ไปแสวงหาความรู้จากสื่อที่มีทั้งถูกและผิด ดังนั้นการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้วัยรุ่นสามารถเลือกเสพสื่อได้อย่างเหมาะสมและไม่นำไปสู่การกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จนเกิดมีเพศสัมพันธ์ตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของวีระชัย ลิทธิปิยะสกุลและคณะ (2556)⁽⁶⁾ พบว่า ถ้าเกิดตั้งครรภ์ระหว่างเรียนจะตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์

ร้อยละ 15.80 โดยจะปรึกษาพ่อแม่ เพื่อและครูในอัตราส่วนร้อยละ 71.40, 14.90 และ 4.50 ตามลำดับ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล (2558) ที่ว่าการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 50 คิดเป็นร้อยละ 83.80 และผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 คิดเป็นร้อยละ 16.20จะมีปัญหาสาเหตุให้เกิดการตั้งครรภ์ครั้งนี้ พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้คุมกำเนิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 จากการวิจัยในด้านความรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มีความรู้และตอบคำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิดได้ในระดับต่ำ โดยพบว่าข้อตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 7 การฉีดยาคุมกำเนิดต้องฉีดหลังมีประจำเดือน 15 วันและต้องฉีดต่อเนื่องกันทุกเดือน ตอบผิดร้อยละ 64.60 รองลงมาคือ ข้อ 9 ถ้าใช้ยาคุมชนิด 21 เม็ด เมื่อรับประทานหมดแผงแล้วต้องหยุด 7 วันแล้วจึงเริ่มแผงใหม่ ตอบผิดร้อยละ 60.80

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การนำผลการวิจัยไปใช้ควรมีการศึกษารายละเอียดของงานวิจัย บริบท และทรัพยากรของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการจัดการในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม เช่น การควบคุมด้านการดื่มสุรา การอยู่ในสถานที่ลับตาคนเพียงลำพัง เป็นต้น

3.1.2 ควรมีนโยบายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นให้ครอบคลุมทุกมิติและทุกหน่วยงานในพื้นที่

3.1.3 ด้านการให้ความรู้ควรเน้นในเรื่องความเชื่อ ทักษะคิดและความรู้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ถูกต้อง เหมาะสม เช่นการใช้ยาคุมกำเนิด ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน ยาคุมกำเนิดแบบฉีด และถุงยางอนามัย เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการแยกศึกษาระหว่างหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา เพื่อให้ได้ปัจจัยเสี่ยงที่ตรงตามบริบท

3.2.2 ควรมีการจัดโปรแกรมในการให้ความรู้เรื่องสำหรับการควบคุมหรือการยับยั้งเชื้อ การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีการอยู่ด้วยกันตามลำพังหรือเมื่อมีการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน

3.2.3 ควรมีการนำข้อมูลที่ได้ไปสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาทักษะในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสำหรับวัยรุ่นให้เหมาะกับพื้นที่

3.3.3 ควรมีการจัดโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศกับดูลูกวัยรุ่น ในลักษณะตามบริบทพื้นที่

บรรณานุกรม

1. สุขยา ลือสุวรรณ. (2550). การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. [ออนไลน์][อ้างเมื่อ 1 เมษายน 2560], จาก http://www.med.cmu.ac.th/dept/obgyn/2011/index.php?option=com_content&view=article&id=447:teenage-pregnancy&catid=40&Itemid=482.
2. กลุ่มภารกิจด้านข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศสุขภาพ สสส. จำนวนและอัตราเจริญพันธุ์ต่อประชากรหญิง 1,000 คน จำแนกตามกลุ่มอายุมารดา พ.ศ. 2546-2550. 2552.
3. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กระทรวงสาธารณสุข. (2555). สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชนพ.ศ.2555. [ออนไลน์][อ้างเมื่อ 1 เมษายน 2560], จาก <http://rh.anamai.moph.go.th/home.html> 103.
4. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กระทรวงสาธารณสุข. สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชนพ.ศ. 2557. [ออนไลน์][อ้างเมื่อ 1 เมษายน 2560], จาก http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/index/teen30Juan54.pdf.
5. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กระทรวงสาธารณสุข. (2559). สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน พ.ศ.2555. [ออนไลน์][อ้างเมื่อ 1 เมษายน 2560], จาก http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=86
6. วีระชัย สิทธิปิยะสกุล, พิชานัน หนูวงษ์, รัชนิ ลักษิตานนท์และเบญจา ขมสาร.(2556). สำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย.สาธารณสุข ปีที่ 22 ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน – ธันวาคม 2556. หน้า 979 – 987.
7. ศูนย์ข้อมูล รพ.สนามชัยเขต. (2560). รายงานสถิติผู้มารับบริการฝากครรภ์และคลอดรพ.สนามชัยเขต. ฉะเชิงเทรา: โรงพยาบาลสนามชัยเขต
8. ฉันทินันท์ วิชัยรัมย์.(2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
9. World Health Organization.(2006). Adolescent Pregnant (issues in adolescent health and development): GENEVA.
10. พรพิมล เข็มนาสินทร์. 2539. พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ แกรมมี.

11. Steinberg, L. (1996). Beyond the classroom: Why school reform has and what parents need to do. New York, New York: Simon & Schuster.
12. UNFPA. 2005. Adolescents Fact Sheet. Retrieved August 2, 2006, from http://www.unfpa.org/swp/2005/presskit/factsheets/facts_adolescents.htm.
13. จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ. (2541). รายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่อง เด็ก เยาวชน และครอบครัวในประเทศไทยและข้อเสนอเชิงนโยบายและการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ.
14. Steinberg, L. 1996. Adolescence. 2nd ed. Boston, MA: McGraw-Hill.
15. Erikson, E. 1968. Identity: Youth and Crisis. New York: Norton.
16. สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์. (2544). เช็กซ์ – เหล้าขึ้นสมอง อาการป่วยสังคมไทยวันนี้. ข่าวสด 23 กรกฎาคม 2545, 10.
17. เตือนใจ ชุ่มชะและกนกศรี จาดเงิน. (2558). ประสิทธิภาพคู่มือการให้ความรู้ สำหรับหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์.ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม –เมษายน 2558. (หน้า 36 – 45).
18. ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. (2530). การศึกษาความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ การคุมกำเนิดในวัยรุ่น.วารสารอนามัยครอบครัว 15,3 (2530) 20-25.
19. กุลวดี เถนว่อง(ราชภัฏค.).(2551).ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ละแนวทางการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า.
20. เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้แลทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์
ในวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา
2557. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
21. เพ็ญนภา ศรีหรั่ง, สุทิน ชนะบุญและคณะพงษ์ คนรู้ชินวงศ์. (2557).ความรู้ ทักษะคิด ความ
ตั้งใจและปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และมีเพศสัมพันธ์ที่
ปลอดภัยของวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น. การประชุมวิชาการ การพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน ครั้งที่ 4
ประจำปี 2557. “Rethink : Social Development for Sustainability in ASEAN Community” 11-13
มิถุนายน 2557.
22. วินัสวัฒนธำรงและคณะ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการใช้ยาฝังคุมกำเนิด
ในหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำ. วารสารพยาบาลทหารบก.ปีที่ 18 ฉบับพิเศษมกราคม –เมษายน 2560.
(102-111).
23. วันเฉลิม ภูมิเมือง. (2558). เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น (ก่อนวัยอันควร). [ออนไลน์][อ้างเมื่อ 1

พฤศจิกายน 2560],จาก <http://jantakun2422.blogspot.com/>.

24. จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร.

[ออนไลน์][อ้างเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2560],จากfile:///C:/Users/knok/Downloads/297-886-1-PB%20(2).pdf

25. บุญชม ศรีสะอาด. 2535. หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

26. เอเบ็ค โพล. (2560). ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร. 1 ธันวาคม, 2560, Web site: <http://thaimedico.com/uncategorized/517/>

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคือ แบบสอบถาม เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. นางสาวเตือนใจ ชุ่นฮะ	นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาสูติ-นรีเวชวิทยา
2. นายสันติ สัมฤทธิ์มโนพร	นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม
3. ดร.กนกศรี จาดเงิน	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญเฉพาะทางการพยาบาลและผดุงครรภ์ APNs สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชผู้ใหญ่ รพ.บางปะกง

หนังสือยินยอมคนให้ทำการวิจัย

โครงการการวิจัย เรื่องสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

โดยให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ขอทำ

หนังสือนี้ไว้ต่อหัวหน้าโครงการเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ 1. ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมคนให้ทำการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ความเสี่ยง รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว

ข้อ 2. ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ

ข้อ 3. ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัย นี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลต่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในชุมชนและการรักษาพยาบาลอันพึงได้รับในปัจจุบันและอนาคต

ข้อ 4. ผู้วิจัยรับรองว่า จะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทำได้เฉพาะกรณีที่เป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

ข้อ 5. ผู้วิจัยรับรองว่า ข้าพเจ้าจะได้รับการแจ้งให้เกิดอันตรายใดๆ อันเนื่องจากการวิจัยดังกล่าว ข้าพเจ้าจะได้รับการแจ้งให้ทราบทันที โดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(.....)

ลงนาม..... พยาน

(.....)

**แบบสอบถาม เรื่อง ลำารวพตฤทตรมเลืงทางเพทและป้จยัที่ม้ความล้มพ้ันช้ต้อการม้
เพทล้มพ้ันช้ของหญ้งด้ังครรรค์ว้ยรूंน อ้อเภอสนามชัยเขตจ้งหวัดจะงหะเทรา**

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย X ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ป้จจุบันท่านอายุ.....ปี
2. ท่านด้ังครรรค์ร้ั้งน้เป็นครรรค์ที่เท่าไร
 - 1) ครรรค์แรก 2) ครรรค์ที่ 2 3) ครรรค์ที่ 3 4) มากกว่าครรรค์ที่ 3
3. ป้จจุบันท่านศีกษาอยู่ในระดับใด
 - 1) ม้ไม่ได้เรียน 2) ประถมศีกษา 3) มัธยมศีกษาดอนด้น 4) มัธยมศีกษาดอนปลาย
 - 5) ปวช. 6) ปวส. 7) กศน. 8) อื่นๆ ระบุ.....
4. ก่อนการด้ังครรรค์ท่านประกอบอาชีพอะไร
 - 1) น้กเรียน/น้กศีกษา 2) รับจ้งทั่วไป 3) ทำนา/ทำไร่/เกษตรกร
 - 4) พนักงานเสริฟ/เด็กน้ังคร้ัง 5) ช่างเสริมสวย/ช่างดัดผม 6) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนด้
 - 7) ม้ไม่ได้ประกอบอาชีพ 8) อื่นๆ ระบุ.....
5. สถานภาพสมรสของบิดามารดาท่าน
 - 1) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 2) บิดามารดาเป็นหม้าย 3) บิดามารดาหย่าร้าง
 - 4) บิดามารดาแยกกันอยู่ 5) อื่น ๆ ระบุ.....
6. รายได้ของครอบครัวท่านก่อนการด้ังครรรค์
 - 1) มีเหลือเก็บ 2) พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ 3) ม้พอใช้จ่ายแต่ไม่เป็นน้
 - 4) เป็นน้
7. ก่อนด้ังครรรค์ท่านอาศัยอยู่กับใคร
 - 1) บ้านบิดา 2) บ้านมารดา 3) บ้านบิดามารดาของท่าน
 - 4) บ้านปู่/ย่า/ตา/ยาย 5) บ้านญาติ ระบุ..... 6) บ้านตนเองอยู่คนเดียว
 - 7) บ้านเช่าอยู่คนเดียว 8) บ้านเช่าอยู่กับเพื่อน 9) บ้านแฟน
 - 10) อื่น ๆ ระบุ.....
8. ท่านคิดว่าบิดามารดา/ผู้ปกครองเลืงดูคุณแบบใด
 - 1) เข้มงวด 2) ตามใจให้อิสระเต็มที่ 3) ให้อิสระบ้าง ดักเดือนบ้าง
 - 4) ปลอ่ยปละ ละเลย/ไม่สนใจ 5) อื่น ๆ ระบุ.....

9. ความสัมพันธ์ในครอบครัวเดิมของท่านเป็นอย่างไร

- 1) รักกันดี 2) ทะเลาะกัน 3) แกร่งแย่งแข่งขันกัน
4) อื่น ๆ ระบุ.....

10. ปัจจุบันสถานภาพสมรสของท่านเป็นอย่างไร

- 1) จดทะเบียนสมรส อยู่ด้วยกัน 2) ไม่ได้จดทะเบียนสมรส อยู่ด้วยกัน
3) จดทะเบียนสมรส แต่แยกกันอยู่ 4) ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่แยกกันอยู่
5) แยกทางกัน 6) อื่น ๆ

11. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ.....ปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยา

1. ท่านมีแฟนครั้งแรกอายุ.....ปี
2. การตั้งครรภ์ครั้งนี้ท่านตั้งใจที่จะให้เกิดการตั้งครรภ์หรือไม่
 - 1) ตั้งใจ 2) ไม่ตั้งใจ 3) อื่น ๆ ระบุ.....
3. เมื่อทราบว่าตั้งครรภ์ ท่านมีความพร้อมต่อการตั้งครรภ์ครั้งนี้หรือไม่
 - 1) พร้อม 2) ไม่พร้อม 3) ไม่แน่ใจ
4. ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุให้เกิดการตั้งครรภ์ครั้งนี้
 - 1) ความตั้งใจ 2) ความล้มเหลวในการคุมกำเนิด 3) ไม่ได้คุมกำเนิด
 - 4) เหล้า/สารเสพติด 5) ถูกข่มขืน 6) อื่น ๆ ระบุ.....
5. ก่อนตั้งครรภ์ท่านสามารถพูดคุยเรื่องเพศกับบิดามารดา/ผู้ปกครองได้หรือไม่
 - 1) พูดได้ทุกเรื่อง อย่างเปิดเผย 2) พูดได้บางเรื่อง อย่างเปิดเผย 3) พูดได้เล็กน้อย
 - 4) ไม่สามารถพูดได้เลย 5) อื่น ๆ ระบุ.....
6. ท่านมีเพื่อนสนิทที่ตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี หรือไม่
 - 1) มี 2) ไม่มี
7. มารดาของท่านเคยตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี หรือไม่
 - 1) ใช่ 2) ไม่ใช่ 3) ไม่ทราบ

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์

ข้อ	คำถาม	ถูก	ผิด
1	การสวนล้างหรือล้างอวัยวะเพศหลังจากมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ได้		
2	การคุมกำเนิดโดยการใช้ยาเม็ด ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น เพราะทำให้หยุดการเจริญเติบโต ตัวเตี้ยได้		
3	การมีเพศสัมพันธ์โดยใช้ถุงยางอนามัย ทำให้ไม่สามารถถึงจุดสุดยอดได้		
4	การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียงครั้งเดียวโดยไม่มีการคุมกำเนิด ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้		
5	การเปลี่ยนคู่นอนเป็นการเปิดโอกาสให้ชาย/หญิง หาประสบการณ์ที่ไม่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		
6	การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันสามารถตั้งครรภ์ได้		
7	การนินยาคูคุมกำเนิดต้องฉีดหลังมีประจำเดือน 15 วันและต้องฉีดต่อเนื่องกันทุกเดือน		
8	หลังมีเพศสัมพันธ์สามารถใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉินเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ได้		
9	ถ้าใช้ยาคุมชนิด 21 เม็ด เมื่อรับประทานหมดแผงแล้วต้องหยุด 7 วัน แล้วจึงเริ่มแผงใหม่		
10	การหลังข้างนอกถือเป็นการคุมกำเนิดด้วยวิธีธรรมชาติไม่ทำให้เกิดการตั้งครรภ์		

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์

1. สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก
 - 1) โรงแรม
 - 2) หอพัก/บ้านเช่า
 - 3) บ้านตนเอง
 - 4) บ้านแฟน
 - 5) บ้านเพื่อน
 - 6) สถานที่ท่องเที่ยว/พักผ่อน
 - 7) โรงเรียน
 - 8) สถานบันเทิง
 - 9) อื่น ๆ
2. เหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1) การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง
 - 2) ความอยากรู้อยากลอง
 - 3) การดูสื่อลามก
 - 4) ความรัก
 - 5) การเลียนแบบเพื่อน/ดารา
 - 6) การใช้สารเสพติด
 - 7) ไม่กล้าปฏิเสธคู่รัก
 - 8) อื่น ๆ
3. ก่อนตั้งครรภ์ท่านใช้สารเสพติดหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์อะไรบ้างเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1) ไม่มี
 - 2) เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
 - 3) กัญชา
 - 4) ยาบ้า
 - 5) ยาไอซ์/ไอซ์
 - 6) กาว/ทินเนอร์
 - 7) ฝิ่น
 - 8) เฮโรอีน
 - 9) อื่น ๆ
4. ก่อนการตั้งครรภ์ท่านดูสื่อลามกประเภทใดบ้างเพื่อให้เกิดความต้องการทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1) ไม่ดู
 - 2) คลิปมือถือ
 - 3) อินเทอร์เน็ต/ออนไลน์
 - 4) ดีวีดี/ซีดี
 - 5) หนังสือ/นิตยสาร
 - 6) อื่น ๆ
5. ความถี่ในการดูสื่อลามกของท่าน
 - 1) 1-2 วัน/สัปดาห์
 - 2) 3-4 วัน/สัปดาห์
 - 3) 5-6 วัน/สัปดาห์
 - 4) ทุกวัน
 - 5) ไม่ดู
6. ก่อนตั้งครรภ์ท่านแต่งกายแบบใด
 - 1) ปกปิดมิดชิด เรียบร้อย
 - 2) แต่งกายตามแฟชั่นแต่ไม่โป๊
 - 3) แต่งกายตามแฟชั่นไม่ปกปิด
 - 4) อื่น ๆ

ส่วนที่ 5 ความถี่ในการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนตั้งครรภ์
ให้เลือกตอบในความถี่ในการแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับกิจกรรมของท่านมากที่สุด

ลำดับ	รายการ	ความถี่ในการแสดงพฤติกรรม				
		มีเกือบทุกครั้งหรือ ทุกครั้ง(4)	มีบ่อย ๆ (3)	มีบ้าง (2)	นาน ๆ ครั้ง (1)	ไม่เคยเลย (0)
1	ท่านมีการใช้สารเคมีกระตุ้น อารมณ์ทางเพศ เช่น ยาบ้า กัญชา ยาไอซ์ ฯและการดื่ม ของมีนเมา					
2	ท่านมีการเที่ยวสถานบันเทิง					
3	ท่านมีการเที่ยวสถานที่พักผ่อน หย่อนใจเช่น สวนสาธารณะ โรงแรม ฯ					
4	ท่านมีการเปิดรับข่าวสารจาก สื่อมวลชนในลักษณะกระตุ้น อารมณ์ทางเพศเช่น คลิปมือ ถือดีวีดี/ซีดี					
5	ท่านมีการจะต้องสัมผัส ระหว่างชายหญิงในเชิงผู้สาว					
6	ท่านอยู่กับเพศตรงข้ามตาม ลำพัง					
7	ท่านมีการแต่งกายที่ล่อแหลม					

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา
 CHACHOENGSAO PROVINCIAL PUBLIC HEALTH OFFICE

PH_CCO_REC ๐๐๑/๒๕๖๑

เอกสารรับรองการพิจารณาจริยธรรมการศึกษาวิจัยในมนุษย์
โดย คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการศึกษาวิจัยในมนุษย์
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา

รหัสโครงการวิจัย : PH_CCO_REC ๐๐๑/๒๕๖๑

ชื่อโครงการวิจัย : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น
โรงพยาบาลสนามชัยเขต อำเภอสนาชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ผู้วิจัยหลัก : นายพงศกร นิยมรัตน์ นายแพทย์ปฏิบัติการ

หน่วยงานที่สังกัด : โรงพยาบาลสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การพิจารณา :

☐ การพิจารณาโครงการวิจัยแบบคณะกรรมการฯ ครบชุด (Full Board)

☐ การพิจารณาโครงการวิจัยแบบเร่งด่วน (Expedited)

ผลการพิจารณา :

☐ เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Exemption review)

☐ สมควรรับรอง

☐ สมควรรับรอง โดยปรับปรุงแก้ไขโครงการตามข้อเสนอแนะ

ขอรับรองว่าโครงการดังกล่าวข้างต้น ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบตามหลักการพิจารณาจริยธรรมของ

☐ ICH – GCP Guidelines

☐ US Belmont Report

☐ Declaration of Heizinki

รายงานความก้าวหน้า :

☐ ทุก ๓ เดือน

☐ ทุก ๖ เดือน

☐ สิ้นสุดการวิจัย หรือไม่เกิน ๑ ปี

วันที่รับรอง : ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑

วันที่สิ้นสุดการรับรอง : ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒

ลงนาม.....
 (นายกสิวัฒน์ ศรีประดิษฐ์)
 รักษาการในตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน)
 ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการศึกษาวิจัยในมนุษย์
 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา